

مجموعه ۱ - رساله در احکام و فرائض از آیت الله العظمی شریعتی

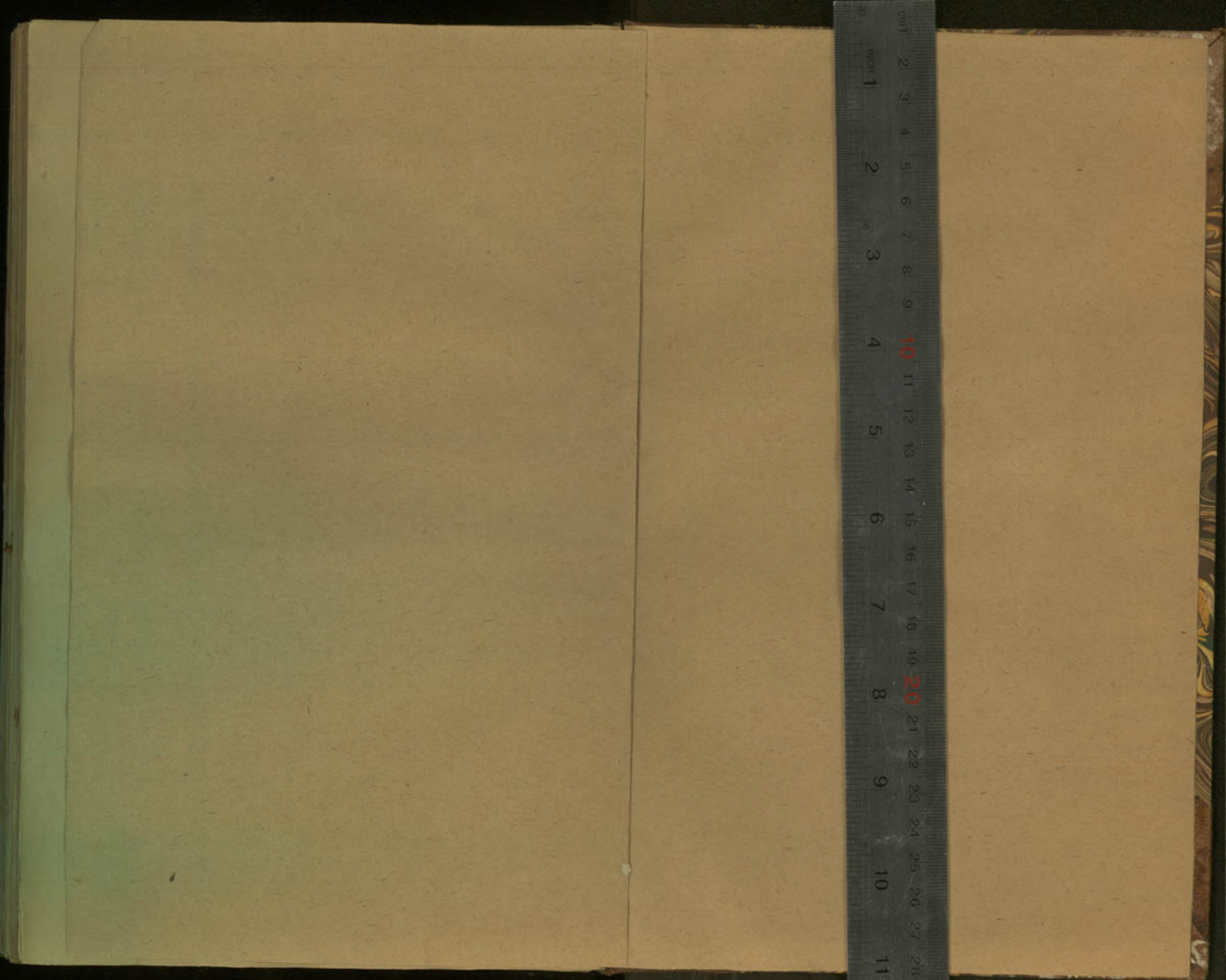
بازدید شد
۱۳۸۲

(۸۷۲)

کتابخانه مجلس شورای اسلامی	
کتاب: مجموعه ۱ - رساله در احکام و فرائض از آیت الله العظمی شریعتی	جمهوری اسلامی ایران
مؤلف: سید محمد باقر شریعتی	شماره ثبت کتاب:
مترجم:	۸۷۱۲۳
شماره قفسه: ۵۷۸۸	

کتابخانه مجلس شورای اسلامی
۶۵۸۸

چند رساله در اختیارات و نجوم و طب
و علوم غریبه دارای ۱۵ مجلد

۹۵۸۸
۸۷۱۲۳

بسم الله الرحمن الرحیم

۱۴۱۰ عمل سروده علم مردم که دوم بار است را اقامت و دوم چاپ را اقامت قرار دادند
ترقی در باب در بیان جماعت که در این راه بود و اگر کسی بخواهد که این راه را بپیماید
دوم است جاری باشد و از جانب سوال کند تا در نزد کسی که این راه را می بیند
و در جاری باشد و سوال از طوطی آمده سوال کند تا در نزد او که در این راه است
نشد سوال کند تا در نزد او که در این راه است و اگر در این راه بود و در این راه
از وقتی که در این راه است و در این راه است و در این راه است و در این راه است
وقت سپیدان در این راه است و در این راه است و در این راه است و در این راه است
و در این راه است و در این راه است و در این راه است و در این راه است
و در این راه است و در این راه است و در این راه است و در این راه است
و در این راه است و در این راه است و در این راه است و در این راه است

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

[illegible]

[illegible][illegible]

بر بعضی وقت عمل نماید در وقت که درین باغچه کز آن اولیای بیخود و در بعضی وقت جاری
 باشد که در وقت که در آن وقت هر دو لب بر لب عورت نبندند و بی درم در آن وقت
 چپ عورت جاری باشد و در وقت که در آن وقت هر دو لب بر لب عورت نبندند و بی درم در آن وقت
 بر وقت که عورت در جانب چپ بگردد و در وقت که در آن وقت هر دو لب بر لب عورت نبندند و بی درم در آن وقت
 و در بعضی وقت که در آن وقت هر دو لب بر لب عورت نبندند و بی درم در آن وقت
 شود در باب مطبوع کردن عورت از این علاج و دیگر آنست که در آن وقت که در آن وقت
 بر روی سواست و علاج آنست که در آن وقت که در آن وقت هر دو لب بر لب عورت نبندند و بی درم در آن وقت
 علاج بر خاصه تاب منی جانب چپ در آنجا که در آن وقت هر دو لب بر لب عورت نبندند و بی درم در آن وقت
 افتاده نماید و در نظر خود را بر روی دانه و در حالت انقباض و انقباض آن کل بند در آن
 او و در آن روشنی چشم که در آن وقت که در آن وقت هر دو لب بر لب عورت نبندند و بی درم در آن وقت
 شود اگر عورت چشم بر روی سواست و در آن وقت که در آن وقت هر دو لب بر لب عورت نبندند و بی درم در آن وقت
 عورت را تا تاریکی در روی باز نماید که در آن وقت که در آن وقت هر دو لب بر لب عورت نبندند و بی درم در آن وقت
 و در بعضی وقت که در آن وقت هر دو لب بر لب عورت نبندند و بی درم در آن وقت

یا

کجاست که در آن وقت که در آن وقت هر دو لب بر لب عورت نبندند و بی درم در آن وقت
 صبح بر آن زمان که در آن وقت هر دو لب بر لب عورت نبندند و بی درم در آن وقت
 اندازد و در آن وقت که در آن وقت هر دو لب بر لب عورت نبندند و بی درم در آن وقت
 بر روی منی که در آن وقت که در آن وقت هر دو لب بر لب عورت نبندند و بی درم در آن وقت
 در شراب انداخته بودم و در آن وقت که در آن وقت هر دو لب بر لب عورت نبندند و بی درم در آن وقت
 حرارت پیدا کرد و در آن وقت که در آن وقت هر دو لب بر لب عورت نبندند و بی درم در آن وقت
 خواهد پس در آن وقت که در آن وقت هر دو لب بر لب عورت نبندند و بی درم در آن وقت
 و در آن وقت که در آن وقت هر دو لب بر لب عورت نبندند و بی درم در آن وقت
 است در آن وقت که در آن وقت هر دو لب بر لب عورت نبندند و بی درم در آن وقت
 صورت و عورت که در آن وقت که در آن وقت هر دو لب بر لب عورت نبندند و بی درم در آن وقت
 روان شود تا شمع و قدرت و خیریت کرد و اگر در آن وقت که در آن وقت هر دو لب بر لب عورت نبندند و بی درم در آن وقت

تمام

نرسد بدین به نظم بگویم
 نام این نظم بده انجمن
 بر سر رسد خواب تعبیر
 گویند خواب اول باسی
 دویی پاسی را بوشنی ماه
 بخت میدوشی آخر شب
 خواب صبحی اگر کس بیند
 در طبع اقبال دیدن خواب
 در روشنی بید خواب
 خواب خوش دیده با خواب
 خواب دیده و بار رفت خواب
 خواب خواب با چو دیده شود
 خواب بیند اگر کس گاهی
 بهره کرایه حال نبی

یا بدین فیض از و صفت

مغفرت یابد و شود محو
 دیدن بادشاه دارد شو
 چترشاه میکند خوشحال
 گویند وزیر را اسرار
 ام رفیق قاضی و فاضل
 دیدن کوتوال دم شقدار
 کرب می تو کامل و درویش
 پیر مرد بگوید خواب
 کودک شیر خور ده دیدن
 دهوانی به بنی ابر خوشی
 بیرون صالح اگر باشد
 اگر بپند ربا که عورت
 کرفی نارنجی و پوینت
 انب دارد در کف لباسی
 در کف از و بونک

هر گاه از او حاصل می شود
 ررق افزاید و شود بجهت
 خدمت و محبت از و بونک
 نعمت ملک میرسد بسیار
 اثر نیک گفته اند عاقل
 بد بود بخت او در بسیار
 راحت و خوبی اید و بخت
 منفه او میداد بخیر و صواب
 خبر است که گناه بخشد
 خبر خوشی رسد از آن
 کرب می تو خوشی خبر باشد
 با بد ملک میکند عشرت
 میرسد ملک و محبت دولت
 دولت ملک را بده تو اسکی
 از میان دان محبت باک

پوشش سنج گریختن
دخت او سبک گریختن
سباه رنگ گریختن
دین فاحش گریختن
گریختن و احتلام با آن زن
بر سب و در شریع مرتکب
ازدن حامله خودین شود
عورت گریختن و بدو زه
گریختن و عورت زاید
و دین سرجی دار از زن و مرد
زشت زو یا سینه یا بر مو
دین کوروش گران باشد
گاز و خاک و آب و سب و سب
گریختن و زهرین و زردان
هر که خود را بپوشد از بیمار

ناگهان می شود در خدمت
دخت او را رسد خبر باشد
سند و از رید کانی او با کوشش
اندر دیش بس خوب
دولت افرازد و شود این
بدو و احتلام و سب
سب و احتلام و سب
اندرش بدو و احتلام
عیش و عشرت و دولت
مرد و دولت که عاقل و مرد
اندر بدو و احتلام
مرد و احتلام و سب
مرد و احتلام و سب
مرد و احتلام و سب
مرد و احتلام و سب

و بدو

گریختن و سب گریختن
دین را دین گریختن
مرد گریختن و سب
گریختن و سب
مرد گریختن و سب
حقت و خواب و سب
گریختن و سب
حقت و سب
مرد و خواب و سب
گریختن و سب
یاسر و یاسر و سب
بدو و سب
مرد و سب
گریختن و سب
گریختن و سب

صفتش دارد و آن صفت
حق ثانی گریختن
راحت و سب
فاحش و سب
بدو و سب
مرد و سب
مرد و سب
دولت و سب
گریختن و سب
مرد و سب
دولت و سب
گریختن و سب
مرد و سب
دولت و سب
گریختن و سب

خون می بطور خود اید
ماشقیل زانکه
کردن غسل هم و صوم گوی
در به بند کسی بسوزنار
کز اجانه را بپوشند
هر که از فوطه در کمر بند
رنگ بپوشانکند و در خور
گرفته پوشش دهند خوب
در رمالوش ناکند در یا
گرمایه نانی بپوشند
چون به بند که مرده بفر
در سفر خوش ناکند می بند
از سفر اندک خود خسانه
گرمه بند زیند بسفر
از به بند نامه دلداری

بی شک هم به هم دود آید
در کند همه بود خوشتر
از عبادات آن جهان آید
منه ارمی شود ای بار
خدمتی میشود نفس داند
راحت اند غم وضع کرد
در لباس زان عالمه ر
بار جو سوراو مو بد خوب
او کمران بناید از رجا
از آن مادی سفر برشد
محبت در رنج اندک بفر
کردش در کار نمی بند
شود از مال و ملک مراد
بار دخواه مرگ بسفر
بار شد نامه با خبر از بار

از آموه مردمانه بود بد
شادمانی از آن از مردان
چون طعامی نکستی باید بد
از آن بود نعمت و مال
کوید او بد بگری و طعام
از طه آن که او بدست دارد
ر به مال آورد در بار
خوردن شیر مکر و خوراک
حک و دل و منفه از گوشت
تلخ و ترش و سوز و تیر به بد
بوی خوش و خوش و مالک
خوردن نشان گشت ای زحام
خوردن کس ز منزه باز
کند ز کلمه ما نمر بگوشت
ز یک بول و بدن و خوردن

باید در خورد و یاد و عمد
نرسد به کسب اندازان از مردان
باید بخند طعام با بخور د
دولت آورد و شود خوشحال
در جلدی شود و ریکی نام
و کمر از رگ کس سر دارد
او بکرد و میکند فسر یاد
هم ز مای خود و سکو خراب
هر یک بند او در دست
حکما کفیه اند از خود در کند
دولت ریاده کرد و نیم نکل
بد بود که خورد و علم حرام
نیشش میشود در با و خیز
بد بود کشت ما و نیم او کشت
سر است آب می بپوشیدن

ارشد تا وطرب انزو دارو
 خوردن یک آرد ابریکیت
 هر چه در خواب می خورد و خواب
 صحت که خورد و شود به جا
 گرت بشود و یا رید بر کس
 دیدن باغ و صحنه و صحرا
 عجب گل چو آمدن سطر
 کل خوشبو بر او دیدر خوب
 هر چه بود و رحمت را از قری
 گریه بشود و خشت را بی مر
 هر چه بود خواب جنگ و خشت
 کرد و خشت بکشد یا اقبال
 کاسین غم هم بدان ز بهالی
 دیدن زرع میبشود و در حن

سبزه

سبز زرع که از لطف که بین ۵
 آنست که نشود و بد حالند
 گرد و میبندد راعت را
 غله را به ارفا م
 آسور یا آیت بنظر ۵
 آب در با چو می رود از موج
 جویندگی نشسته خود را بد
 گرد و یا عبور کرد آب
 دیدن و چاه صدق و تالاب
 رنگ و از خاک هم ز خاکستر
 زلف نام و دشته یا بر گوه
 از شب از سور فرار رود
 گریه بشود و و داند رعار
 حیدر خات افاله اندر گل
 از خاکست چو کنند آلوده

در لطف شک شد و نیز برده
 صدقه ده هم دعا خوان فی الحال
 میبشد از خس و خشت را
 ساه و انال و دیگر اقسام
 انتر اوست و خشت پیفر
 ناگهان حج گرد و آجا فوج
 هم سفر نیک و با برادر سید
 راحت او را شود و فتح بی
 بچو و خشت بماند ابر بر آب
 دیدن سنگ و خشت هم بدتر
 باید او دوت و طمق شکوه
 صحت و چاه او میبند شود
 اشرید و یک رنما آ
 صدقه ده تار نار از شکل
 از ر و سیم کرده است

از بد بود خرد ز زمین
 باز آمد بدی ز زمین
 در عمارت و با باده
 دولت ابرو مستود
 در غمت کنی از آن شایه
 دولت زخم باروت
 دیدم بد و باطل کرده
 ابرو از عمارت
 در عمارت و با باده
 دیدن مگر مستکن لکاه
 گزینان کنی لوار درگاه
 در دکان نام از مادر
 در دکان و با باده
 هم ز کوراک و منی و مرغان
 میدار لک و با باده
 از مرد و کت و با باده
 گزینان کنی لوار درگاه
 در دکان و با باده
 هم ز کوراک و منی و مرغان
 میدار لک و با باده
 از مرد و کت و با باده

از تو

محبت جفت چه مدانه
 دین جانار و از فرمان
 بار چه سویی و ابرو
 دیدن چه مدانه دار
 بدست اسناده کردن خیمه
 از حلال ناجوانه
 کرسور و دانش باری
 مستعل و مدحون روشن
 روشن اردک خود و خواران
 روشن آن بود و بارش خاموش
 کرمه بلند دانش سوران
 و نیزه امانت هم ردید و دو
 دین دین و بیک طن خوشتر
 جان سواری قبل است بکوت
 دین نفره رگ و دین شاه
 هم ز کوراک و منی و مرغان
 میدار لک و با باده
 از مرد و کت و با باده
 گزینان کنی لوار درگاه
 در دکان و با باده
 هم ز کوراک و منی و مرغان
 میدار لک و با باده
 از مرد و کت و با باده

از سفر مسافت خود و دین
 کت و دین با لکی و دین

اگر خوف صوف اثر باشد / شاه التمش را بر باد
 گریستاره آسمان او / آندار رزق ناخبر خوش با
 ویدن در حسن مرده طغیان / روزگار سیاه را حیرات
 ابریم بال تندی اثری / هر چه بیداران نشود غری
 رعد اگر سبزه را بر آب / خوف باشد از آن اثر و باب
 ویدن برق را بدت دولت / در قند برق آید ملک
 گریه بار و زلاله پا / مال خود را گمان کند اولف
 هر چه دین را پیش باران / نعمت آفام باید اربابان
 گریه آتش و بار خیمه باز / اثر خوف هم عطر دارد
 هر چه بید خواب ارقیاست / رخ و محبت و دهم آفت
 ویدن از پشت دال رعنا / ویدد و دوح عرفه اداست
 هر چه دوح بر بند کاسینه / بار دگر از آن عمر

شکر از دم شکر گشت تمام / دو صد ایات در این کلام
 خوابها را تعبیر / که قیاس از شرح گویند
 کز کلامی

کز کلامی شکر سیده میوید / اثر آن چون نم میوید
 کز وصف الوعدا میوید / کز کلامی که جواب میوید
 هر چه مار آنگذریکی / نام او در جهان به شک نامد
 محبت تمام شد کارش تمام / شد تعبیر از خوابها

الممت هم هم هم هم هم
 هم هم هم هم هم هم هم
 هم هم هم هم هم هم هم
 تمام شد

The image displays a page from a manuscript, featuring a grid of 10 rows and 10 columns. Each cell in the grid contains a single character or a small group of characters, written in a cursive script, likely Arabic or Persian. The text is written in black ink on a light-colored background. The grid is formed by thin red lines. The handwriting is dense and fills most of the grid cells. The characters are written in a cursive style, with some characters appearing to be ligatures or variations of a base form. The overall layout is organized and systematic, suggesting a structured approach to writing or a specific dialect or style of the script.

...
 ...

[illegible]

[illegible][illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

بی اسم تو کج هر علمی قانع و نور کجی یاسی اسم
تو بی و هم نمی عاچه شده عقل زین معنا تعریف متاخر است
موردی که دلالت کند بر اینی از اسما لطیفی و مرید ایا و لا اله
الا انت و طبعی سید و ذنبهای ستم الله و عالم معمار
ما چار است از دلیلی از تحصیل حروف اسم که نموده اند
ست دیگر بزرگ این بحسب تقدیم و با حسی که نموده اند
اعمال معانی بر سوره است بعضی خاص تحصیل ماعده و ابرا
اعمال تحصیل خوانند و بعضی خاص تحصیل صورت و ازا اعمال کلی
یا سر و بعضی عام که خصوصیتی ندارد و یک از ماده صورت
همه مملو فایده آن اسم پس علی دیگر است از اعمال تحصیل

و کینی ناز اعمال بسکیند و اعلا ربه چو بار بارت
 اسقا و بچیل ترکست بدیل اسقا و عبارت است از
 متعفی از حرف کیم نور برای تصرف در آن کلمه بوجی از حواء
 چنانکه اول وضع در وی و دست و دست قناع و افش و خرب
 و بالا و صافی و امثال آن گویند و حرف تخمین خواست و احد
 حد بیایت و دامن دایمی و پیمان و در وی و لغایران
 و حرف آخر کلمه و صد کنند چنانچه در اسم حسن کردست
 دید بیایت افکندن سر باسم سر و در آن جوید و سر
 چنانکه در اسم سحاح چون شست با شنی صد آمد بکل
 بالایش بحسم از تخم صد کوبه بایاب در این بحسم چنانکه
 در اسم بار بحد و کویلیت جایی چون در پخته زانکه
 در دما و ده متصل با صاف بین از آنکه چنانکه در اسم
 فراجه دندان و لعل و لعل و لعل و لعل که اشک اعین
 و که در کرده بلی قومی است و صاف طبع و در شش
 چشم زان می فراموش کرده و بر سفاست دل و صاف
 و که در کرد و در وسط دماند آن گویند و حرف وسط کلمه
 چون حرفش در دماند چنانکه در اسم الباس

چون

چون چو سلسله که خالک شود بر چو کرمی این بار چه بود
 چو چو رستم سلطان عبدالطیف آبی کرده جهان ریاست
 حال خط در ویره احسان قنای عطا چون شست و دست
 بحر عدل محیط ران صورت حیف را خطی خوانده خط
 و نواند بود که نامی و نالت گویند بلی از حرف باین الطریق
 خوانند چنانکه در اسم باقر کعبه دل ما بود بعد حوالی
 و ایچ بای که در دمانی و که مانده کینا و کوشه و عاب
 و سر و طرف و ران بر امثال آن گویند اول و احد خوانند چنانکه
 در اسم سیدیل کوشه مانع و کینا رسیده و چو بای
 کل کشت که با باریشده خود را و چو کل و چنانکه در اسم
 علیان جانشین و درون چشم ابله بر کوشه و در
 جایش نستم و اگر بعضی جمع ذکر کنند چون کینا و کوشه
 مجموع از اول تا آخر خوانند چنانکه در اسم حسن این کوشه
 محبت چون شست و دانه سر بر سر و می ناکه از ان بیان
 و که مانده که بوسه با علف گویند مثلا اول و احد خوانند
 و سر و کینا و کوشه باین الطریق خوانند چنانکه در اسم موسی
 و دست از طبع و سر و دست خواه کینا و کوشه و اول کوشه

علی جان کفر از بر روی شوی قاتل من کمان جسم بریت
 اکند بر علی و در میان ترکیب عمارت را که طغی را که محبت منی
 سحر بر کت باشد محبت منی منهای نفر و دارنده لفظ را که مراد وری
 منی بود لفظ چنانچه در اسم فاسم ارج مده و در کن نامن
 ای نم که اسم من بود حزن صاحب اسم چنانچه در اسم
 مرشد داشت کرد و در مردم و در پیش خست جایی جایی از
 سویی آن مردم کشای چنانچه در اسم منی که در حرم بود
 باکم از رور است یخود شد و اترام حرم در پوت کرد
 چو طواف کعبه را بر سرور دیدم ز شراب شوق او جایی است
 چنانچه در اسم شبلی شکل جفا لفظ را که است کماست
 مرا که در سوز و چون بسوزد تبدیل عمارت از بدل کردن
 بعضی حروف منعی و کلمی توسل لفظ چنانچه در اسم
 طغی شده پاک نام از کل روی کوا که او را در آن
 چنانچه در اسم مرید مرید شوق را را است در دل منعت
 کفن نیز شکی چنانچه در اسم معین تار من کشیدی ای بی
 مثل گوشه شمشیر که مرادی شد بدل و چنانچه در اسم
 مطهر ای موط و لجوی که در دل بحق ما سیم چو عوانی بود و سوز

روح چنانچه در اسم فرید که جان را لب لب و نواری با بد کرد
 روح نو جان که در ای پند رقت اگر مد و کند جایی را عری دلی آن
 مد و در ای پند چنانچه در اسم علی بدی را کس سویی مرقد
 در سر است سانی از عرو چنانچه در بدن و شتر است چنانچه
 در اسم علی خان ای ارقیت جد دل جدا جان خون رانده
 بعد از جسم کرمان چنانچه در اسم نوح ماه و صفت چنانچه در
 سوخت ارم دل مجروح من و صحن شد چنانچه در اسم شایسته
 چون از سر مد ماه من رخ بکنود در مع بیان جایی خوشید
 چنانچه در اسم علا دیدم می زبانی عت کان محبت سید
 رسیده و رات سد جان چنانچه در اسم محمد اشک
 در می جان برین ان اوقا و جلوه کردان مد منوی دیگر و صد شوه او
 فنی در بین اسم محمد در و دغم در غم غنی انشی او خند صد
 برین ان بود در غایت یکایک و خند چنانچه در اسم عرو امین می
 پرورش نامش می توانم سمن که زلف رخ گرفت و است چنانچه
 در اسم علی جان هر که که ملک سمن عشق زلف خاک سکه کو
 دوست را تا لعل چاند حیدان و لعل ز غنق مالین که است کرج
 کلام ده یکی پیش کند و از بدایع صور تبدیل است این مثلها چنانچه

درهم چایکا با دست چپ در دل دران غلام که عیالچی
که است سار و دایم که می دانم بیان چنانچه در اسم
بسیار اسمی قد تو خیمه داشت بلکه با رعیت نشین چنانچه
در اسم سلمان آن غمزه شیخ ابو ان نوشته میری بی علم
نکاح نوشته چون من زنی نام تو سلمان جویم نام من آن غمزه
و نام نوشته و در محضر عادت صورت بدیل است این ملاکما
در اسم شاه بار بار با ذکر و اجابت و صورت سر و سبی
کامی طیت کو در سخن می رانی و چنانچه در اسم زین ان
بخ سگدل هم دفن کویدی را با در نشانی سخن ز سر سید
نقره که باقی باشد کو خود تران او در این کتبه من اعمال
شاهت است نصیب و تحصیل سکه تفریح ترا در کتبه
کتات نصف استعاده و ستر شب شخصی و تحصیل عبادت
از ذکر و ان نصیب حرف صریح و معنی ان کو حی از دعه چنانچه
در اسم سعدی در سبک کوی تو قدم نهود و دلم تا خاکد رت
نشانی با سود دلم چنانچه در اسم سلطان با کرم میل خد
چون شد یافت رسمی رسمی سلطان در یکبارگی و از جانب
سبی سلطان چنانچه در اسم اسد علی شمس با لیل را شمس

۲۶
در حق تعالی نیست چون آنست که تو را کردن نه و کا باشند
که خود حرف اسم با رایت که در یک محل را نظم نام
یا نه تعین و تحصیل ان کو که ممکن تواند که باشد چنانچه در اسم
ما انچه وار و در شکوه نوهار نام یا راست هم انچه را حکم
در اسم هار با و دیده دیدم چون هر یک تو هم نام او
مالای دیده چنانچه در اسم شاه با و در سبک شمس
دل کم ختم و در کرد بهر دم ستم ایدم که رسد هم غش
هبار شد شا و چنانچه می می کم چنانچه در اسم ستم
از زمین چون سبزه رسم کندی نمود روی در میان
سبزه و گل با میانش کجری چنانچه در اسم با و در میان
سد و در دایم را اوقات تا فای تمام و از غایت این
اسوت اسمال در اسم حاج بر محاج جان کو خد جان ز
محتاجان طلبکن نام جان تسویه عبادت از درج کردن اسبی
از اسمای حروف در نظم و اراده سمای ادبا اشارت
سما و اراده اسم او اناسم اول چنانچه در اسم یکصد
در ملامت می کم است خود دست نامان روی کاغذ
دوست چنانچه در اسم رزم هر لحظه دهد طوطی ربای

تمام روز و شب تاملی را چنانچه در رسم است کفنی از لباس تمام
 بپوشان بر چنانچه تفسیرم من بجان چنانچه در رسم است تمام
 و بخت تو اهرم درم که دست چون تار زدی در رسم است
 ای ابدی بویسم بدارم درو بنامی قادی که درم است
 و از این صورت تفسیر است این در مثال چنانچه در رسم است
 دن زده جوی دیان طلب که میری رشوقی بویسم چنانچه
 در رسم است چهار عشق را بر طوطی افکند و در میان
 مالک خوش بر طرف دارد و در میان اما قسم ثانی
 چنانکه در رسم است حسین میان غاص ان ماه و طرف نشانی
 چهار است که تصور زلف خندان چنانکه در رسم است
 بماند و شد درجی بر دم اسرار و سویی جی بی چنانچه
 در رسم است حال کشیدم دست زان رقص چون شست روان
 رشته افکند از دست و چون اسم حرفی معانی است
 از مجموع سما و یک حرف با و حرف دیگر است این که بند
 پس این شکل کاشته است بخنی و اراوه همس که با کرده
 شود و تمامی آن بر لبه حسن باشد چنانچه در رسم است
 ای نامت در لطف بود و لا ویر به و بی حال در خط توفه که رسم

ن

شد و در تاملی و دست تمام از لباس صاف می فروز هر رسم
 در رسم است تغییر است این حال در رسم کانی که در شست است
 تمام زمان تاملی چنانکه رسم است تلمیح عارت از شتارت
 بحر فی ماس که در محل مشهور وسط باشد یا در و ازین محل انچه
 درین فن مشهور است این است که درن است بر قنای تقوی
 زیرا که تقوی بر کار اصحاب کجاست مگر برای انحصار اصحاب چنانچه
 اند و سلا و درت نامتای صوفیانه که رسم است و عطار و دیگره
 و شمس و مریخ و مشتری و زحل که در تحت لقا نامند برای هر فرد
 بولند و برای شمس می نامند القیاس بهمن دستور از برای لیل و لیل
 رسم سرمد و از برای زورکای ما عا بنهار روکای با عا بنهار
 م و علامت صورت و مویط و درین نام نهاد اول اریخته
 که در و از برای اوائف دارد و شبیه مادر تیر حرد و با عا
 از برای هر فردی حرفی و چون رسم است علامت از رشت
 و همین در شت اسمای سروج دوازه کانه چون محل نور خور
 و سبطان و اسد سعه و مدان و عقرب و قوس و جد
 و دلو و حوت و از برای محل حق و توفه برین کل ارای
 تو رائف و جوارای بر بنامین حرد و با عا که خوب رسم است

علامت یا باشد برین طریقی اصطلاحی چند میدارند که در اینجا
 پوشیده نیست پس بر یک ازین امور در اولون نمودن حرفی را که
 تعویض علامت او باشد نوان خواست چنانکه در رسم پیش
 کلمه که افتاب میسی درین کتاب در تاب نیت و لغت ملو
 رسم افتاب چنانچه در رسم میرا ایستاده بر روی
 نزارده بر روی مارا که ماقم برین رسم در می و که باشد
 که از اسارت بخونی مقصود رسم کوی باشد تا بر کوی که بخوب
 علامت است چنانچه در رسم عطا نمانده بران لعل کوی افتاب
 از کوی دیده کوی افتاب و از فصل صورتی است
 اشارت بخوب و کلمات قرانی چنانچه در رسم عالم
 بر دم رشوق نام توانی مدد کبر رسم که کلمه لغات کلمه
 چادر رسم الناس صورت این کوی که در رسم
 سور سد طریح طابا که در رسم چنانچه در رسم
 شبلی من نال شین و کوی بوست این قول که لغت
 بعد از است و ترادف و استراب ترادف و لغت
 ماسر که در بر یک معنی موصی باشند مردان و افلا
 مراد و کوی چون لغت شمش و حور و حورشید و افتاب

اگر یکسان باشد یعنی یک لفظ را و درین باب مشهوره از افلاطون
 به رسم طریح که در بر رسم چشمه و ترادف و حورشید و حورشید
 و صورتی پس نیت اندو که در بر رسم و نیت که در رسم
 معانی و لغت درج کرده شود که لغت مقصود باشد علامت و لغت
 باشد و این عمل قصه کرده می شود و مراد و چنانچه در رسم بار
 قدرت بی طریح در بر ده ام بر روی تو مراد و ده ام چنانچه در
 رسم بران که حشری بران منکوم حشری غلت اران میان
 میگویم چنانچه در رسم عی و در داکه هیت بر سره را بری
 یک کلمه که مخالفت کداری برید لیست اگر افتاد جسم حقا که
 خلاف از میان برداری چنانچه در رسم سلطان عبد القی
 بی و سلطت تمانده من حورشید فرمای که مدخل دیده
 در روی چهرش حسن برسی چنانچه در رسم عطا الله
 میان چشم مت طریح حال را دیدیم غم من شد حور
 خطا که در بر دیدیم چنانچه در رسم شفیق بر در در عمار
 چون دل بران توان نهاد دست حامی بر در جبری که بی پایان
 چنانچه رسم عمر دل رسلت یافت بر رسم نیت رسم
 که خور دران عمر که صد رسم رسم چنانچه در رسم علی

و سببی از این افعالی در مدح و تحریف کوه را سر و من نوار و
خواندند که کوه را و کاه مانند که اشارت اشارت کرده است
بیکدیگر که لغت را داشته اند و در اینچنین در اسم معین
حسنت از آن در حیم سموران را کردی خود لغت
متوران را چنانچه در اسم در ویش علی یف تشکیل گرفته
بر روی خود ای معنیان یافت بی پایان دوست را
افغانی در میان کتابت بر دو قسم است ذکر کردن لغتی و اراده
لغتی دیگر بواسطه آنکه موضوع که لغت مراد باشد و لغت مذکور
در برابر آن وضع نگذرد باشد چنانچه در اسم نامش طرف
همه نام ای افتاب از آن اندر حیرت زما در سنین
آخر آن قسم دوم ایاد لغتی است و اراده لغت دیگر است
منی شبه ظلمک و دلالت اول بر نامی لطیف نسبی قید باشد
چنانچه در اسم شاه با بر صورت آن جو زمانا می بود
سامی بود هر که در با بی دشت در باب سامی بود سنای خود
نموده میشود و تا به شود در صورت صورت کتابت و بعد
طریق آن چنانچه در اسم ملک نام با هم بود در حرف
از آن هر چه لاحق برده و سابق کم آخر اول است و این

قد سبب نام سبب نام چنانچه در اسم با بر یک هم از این فصل
کنند و در لغت اشارت چنانچه در اسم سببی می باشد
مع است که بند در صورت خویش است چنانچه در اسم
نام چنانچه در اسم خود نمودن که قلم الکرسی و این در این
گفت چنان که کل ابرویس چنانچه در اسم با بر شوق قدرت
ای سبب و در باره سبب شده ای مادی سبب چنانچه در اسم
نور الله چنانچه قدرت حد از نور بیانی لاله در است سبب
تین چنانچه در اسم شرف چون عنوان است چه آن سبب
و لغت خود شده و پوش حال چه را چنانچه در اسم خالد
سبب فال پس از این کان نام است در سبب را راز و
پیدا از این است چنانچه در اسم همان سبب از خود است
چنانچه بی از آن حال همان لغتی است و سبب نامی در آن وقت
چنانچه در اسم قوام از ریاضت دل را در جمع کن
قوم را در سبب چنانچه در اسم عبید هر زمانه سبب
نام جو معین نظم است ای سبب سبب لغت اول لغت و آن
عبادت است از این صورت خطی لغتی چنانچه در کتاب لغت و آن

27

[illegible]

بافاسر سحاز و نیر و زیز و یک - و در کامیکه او بخورسید و
چند و بست درجه بدیده الو بمقام تلمیذ دیگر رسد محضر مدال
برج و تسلیخ بنمود و ششست ظاهر شود و الطاع کرد
حالت اجماع پیدا سازد و از هر قوم الصدر طهر عائد آید
منزل الذی استکمال حاکم فیه دیار گرفت

وفلك ما لم يفرغ فلشاه انجم موزنود ونقطه متفقا بكتبا
كوانر العقد من انمديكر دار اسر وديكر لافنب خوانند سر

۴۲
 رطابیکه با ماه و دریا کبر از سر عهدین در آید احاطه و دشتی
 انها کردید خسوف و کسوف الطهور الله الکرامه و در
 راه و ابر عام روز بهین ظلم کرد و کرد و کبر از سر عهد
 سود کسوف خورشید بعضی ما سر نه بهین منور به باد و صورت

بر کفیت مشهور افسار که شعر عظم به ملک کو کبیت و قمر و

درجه را در یک و نیم روز قطع کند مالک و در شنبه و ماه
پنجاه و یک و است و ترک پیر است **زحاک** که در سید سحر
نامند بحسب کبریت خاکی و سر و خشک و روز چهار و بر فلک
خانه او جبر و دلو و باب در سطر سرف و در سبت و بلند خیر
به طور حمل سطر کمال او بدیم و بیوم و نصف لطر و نیم
و نیم و بر چهارم و ششم حصه قوس نکاشته بود و از هر دو
و عطا الله است یا بر سبت و مرغ مساوی و ما فاسر و مرغ
مالک افلیح اول لغزینند و در و در سب و سب و سب
بد و نیم سال و درجه پنجاه و طر نماید و در شنبه و ماه ماکه و بهار
بر از اوست **راه** فارس است و سر نامند بحسب مثال رحمانه او
سبیل سرف در سبوم و درجه جبر و ابطوط و در قوس و در
میز و سال و بر حرله و در شرف و ماه ماکه و درجه هفتاد و در
میل و سب و معلوم و در لغز از حمل سحر و در اند **زحاک**

و نکند و مندر او در کشت فامند خالص و مندر شنبه و راه
خانه او جبر و سرف و در سبوم و در قوس و در سبت و در
حواله دلو و سبت و منقلب راه مندر سرف و در سبوم و در
و در **ساحناها** اصلی که بسیار کار میفرماید خانه هفت کوب
سبیل سرف است و در قوس و در سبوم و در سبت و در سب و در
به سب و طامکان و در سبوم و در سبوم و در سبوم و در سبوم
اما جبر و از سبیل دلو و در سبوم و در سبوم و در سبوم و در سبوم
و جبر و مقام و او پیداکند اجرام و در سبوم و در سبوم و در سبوم
رحمانه و جبر و دلو و در سبوم و در سبوم و در سبوم و در سبوم
مخصوص و جبر و وانه و در سبوم و در سبوم و در سبوم و در سبوم
لیام بر سبیل و در سبوم و در سبوم و در سبوم و در سبوم
سبیل و در سبوم و در سبوم و در سبوم و در سبوم و در سبوم
عطا الله و در سبوم و در سبوم و در سبوم و در سبوم و در سبوم

۱۷۷۷

شوقی بیس کها ^{۱۴} ^{۱۵} ^{۱۶} ^{۱۷} ^{۱۸} ^{۱۹} ^{۲۰} ^{۲۱} ^{۲۲} ^{۲۳} ^{۲۴} ^{۲۵} ^{۲۶} ^{۲۷} ^{۲۸} ^{۲۹} ^{۳۰} ^{۳۱} ^{۳۲} ^{۳۳} ^{۳۴} ^{۳۵} ^{۳۶} ^{۳۷} ^{۳۸} ^{۳۹} ^{۴۰} ^{۴۱} ^{۴۲} ^{۴۳} ^{۴۴} ^{۴۵} ^{۴۶} ^{۴۷} ^{۴۸} ^{۴۹} ^{۵۰} ^{۵۱} ^{۵۲} ^{۵۳} ^{۵۴} ^{۵۵} ^{۵۶} ^{۵۷} ^{۵۸} ^{۵۹} ^{۶۰} ^{۶۱} ^{۶۲} ^{۶۳} ^{۶۴} ^{۶۵} ^{۶۶} ^{۶۷} ^{۶۸} ^{۶۹} ^{۷۰} ^{۷۱} ^{۷۲} ^{۷۳} ^{۷۴} ^{۷۵} ^{۷۶} ^{۷۷} ^{۷۸} ^{۷۹} ^{۸۰} ^{۸۱} ^{۸۲} ^{۸۳} ^{۸۴} ^{۸۵} ^{۸۶} ^{۸۷} ^{۸۸} ^{۸۹} ^{۹۰} ^{۹۱} ^{۹۲} ^{۹۳} ^{۹۴} ^{۹۵} ^{۹۶} ^{۹۷} ^{۹۸} ^{۹۹} ^{۱۰۰} ^{۱۰۱} ^{۱۰۲} ^{۱۰۳} ^{۱۰۴} ^{۱۰۵} ^{۱۰۶} ^{۱۰۷} ^{۱۰۸} ^{۱۰۹} ^{۱۱۰} ^{۱۱۱} ^{۱۱۲} ^{۱۱۳} ^{۱۱۴} ^{۱۱۵} ^{۱۱۶} ^{۱۱۷} ^{۱۱۸} ^{۱۱۹} ^{۱۲۰} ^{۱۲۱} ^{۱۲۲} ^{۱۲۳} ^{۱۲۴} ^{۱۲۵} ^{۱۲۶} ^{۱۲۷} ^{۱۲۸} ^{۱۲۹} ^{۱۳۰} ^{۱۳۱} ^{۱۳۲} ^{۱۳۳} ^{۱۳۴} ^{۱۳۵} ^{۱۳۶} ^{۱۳۷} ^{۱۳۸} ^{۱۳۹} ^{۱۴۰} ^{۱۴۱} ^{۱۴۲} ^{۱۴۳} ^{۱۴۴} ^{۱۴۵} ^{۱۴۶} ^{۱۴۷} ^{۱۴۸} ^{۱۴۹} ^{۱۵۰} ^{۱۵۱} ^{۱۵۲} ^{۱۵۳} ^{۱۵۴} ^{۱۵۵} ^{۱۵۶} ^{۱۵۷} ^{۱۵۸} ^{۱۵۹} ^{۱۶۰} ^{۱۶۱} ^{۱۶۲} ^{۱۶۳} ^{۱۶۴} ^{۱۶۵} ^{۱۶۶} ^{۱۶۷} ^{۱۶۸} ^{۱۶۹} ^{۱۷۰} ^{۱۷۱} ^{۱۷۲} ^{۱۷۳} ^{۱۷۴} ^{۱۷۵} ^{۱۷۶} ^{۱۷۷} ^{۱۷۸} ^{۱۷۹} ^{۱۸۰} ^{۱۸۱} ^{۱۸۲} ^{۱۸۳} ^{۱۸۴} ^{۱۸۵} ^{۱۸۶} ^{۱۸۷} ^{۱۸۸} ^{۱۸۹} ^{۱۹۰} ^{۱۹۱} ^{۱۹۲} ^{۱۹۳} ^{۱۹۴} ^{۱۹۵} ^{۱۹۶} ^{۱۹۷} ^{۱۹۸} ^{۱۹۹} ^{۲۰۰} ^{۲۰۱} ^{۲۰۲} ^{۲۰۳} ^{۲۰۴} ^{۲۰۵} ^{۲۰۶} ^{۲۰۷} ^{۲۰۸} ^{۲۰۹} ^{۲۱۰} ^{۲۱۱} ^{۲۱۲} ^{۲۱۳} ^{۲۱۴} ^{۲۱۵} ^{۲۱۶} ^{۲۱۷} ^{۲۱۸} ^{۲۱۹} ^{۲۲۰} ^{۲۲۱} ^{۲۲۲} ^{۲۲۳} ^{۲۲۴} ^{۲۲۵} ^{۲۲۶} ^{۲۲۷} ^{۲۲۸} ^{۲۲۹} ^{۲۳۰} ^{۲۳۱} ^{۲۳۲} ^{۲۳۳} ^{۲۳۴} ^{۲۳۵} ^{۲۳۶} ^{۲۳۷} ^{۲۳۸} ^{۲۳۹} ^{۲۴۰} ^{۲۴۱} ^{۲۴۲} ^{۲۴۳} ^{۲۴۴} ^{۲۴۵} ^{۲۴۶} ^{۲۴۷} ^{۲۴۸} ^{۲۴۹} ^{۲۵۰} ^{۲۵۱} ^{۲۵۲} ^{۲۵۳} ^{۲۵۴} ^{۲۵۵} ^{۲۵۶} ^{۲۵۷} ^{۲۵۸} ^{۲۵۹} ^{۲۶۰} ^{۲۶۱} ^{۲۶۲} ^{۲۶۳} ^{۲۶۴} ^{۲۶۵} ^{۲۶۶} ^{۲۶۷} ^{۲۶۸} ^{۲۶۹} ^{۲۷۰} ^{۲۷۱} ^{۲۷۲} ^{۲۷۳} ^{۲۷۴} ^{۲۷۵} ^{۲۷۶} ^{۲۷۷} ^{۲۷۸} ^{۲۷۹} ^{۲۸۰} ^{۲۸۱} ^{۲۸۲} ^{۲۸۳} ^{۲۸۴} ^{۲۸۵} ^{۲۸۶} ^{۲۸۷} ^{۲۸۸} ^{۲۸۹} ^{۲۹۰} ^{۲۹۱} ^{۲۹۲} ^{۲۹۳} ^{۲۹۴} ^{۲۹۵} ^{۲۹۶} ^{۲۹۷} ^{۲۹۸} ^{۲۹۹} ^{۳۰۰} ^{۳۰۱} ^{۳۰۲} ^{۳۰۳} ^{۳۰۴} ^{۳۰۵} ^{۳۰۶} ^{۳۰۷} ^{۳۰۸} ^{۳۰۹} ^{۳۱۰} ^{۳۱۱} ^{۳۱۲} ^{۳۱۳} ^{۳۱۴} ^{۳۱۵} ^{۳۱۶} ^{۳۱۷} ^{۳۱۸} ^{۳۱۹} ^{۳۲۰} ^{۳۲۱} ^{۳۲۲} ^{۳۲۳} ^{۳۲۴} ^{۳۲۵} ^{۳۲۶} ^{۳۲۷} ^{۳۲۸} ^{۳۲۹} ^{۳۳۰} ^{۳۳۱} ^{۳۳۲} ^{۳۳۳} ^{۳۳۴} ^{۳۳۵} ^{۳۳۶} ^{۳۳۷} ^{۳۳۸} ^{۳۳۹} ^{۳۴۰} ^{۳۴۱} ^{۳۴۲} ^{۳۴۳} ^{۳۴۴} ^{۳۴۵} ^{۳۴۶} ^{۳۴۷} ^{۳۴۸} ^{۳۴۹} ^{۳۵۰} ^{۳۵۱} ^{۳۵۲} ^{۳۵۳} ^{۳۵۴} ^{۳۵۵} ^{۳۵۶} ^{۳۵۷} ^{۳۵۸} ^{۳۵۹} ^{۳۶۰} ^{۳۶۱} ^{۳۶۲} ^{۳۶۳} ^{۳۶۴} ^{۳۶۵} ^{۳۶۶} ^{۳۶۷} ^{۳۶۸}

ما را یکا اترار یوتی **باید** داشت که ابد و باز ده جرم و مرقم
 اصد نصف منسوب اند شمشیر و باقی بقدر **جوت** **باید** **باید**
 کتا اول بر جهار کمر و در جوشید را **باید** **باید** **باید**
 بر کمر و شمشیر که از ماه **باید** **باید** **باید**
 علامت یک چاه شمشیر و ماه بر طارن با فرخانها را **باید** **باید** **باید**
 معلوم مقسوم نموده اند پس در تصویر چشمه متوجه لعنات و غیره
 شاه اجم و ماه و در این ششم **باید** **باید** **باید**
 ذکر نموده و هر راجع خواص و صورت و وضع و بکر و در بعضی
 و بعضی است و بعضی در جسد که **باید** **باید** **باید**
 نامند و با طرف معر و قد اکتد شمشیر و اند **باید** **باید** **باید**
 باله و شمشیر الی و جنونی خالی **باید** **باید** **باید**
 بخواص ظاهر و باصورت و **باید** **باید** **باید**
 باشند و بر آن چهار کانه که اشارت از **باید** **باید** **باید**

باید اند

یافت

بسم الله الرحمن الرحیم و تم بحمد
 چو ملا روح تو خد فرزند **باید** **باید** **باید**
 جانش آن از نماز محاسن **باید** **باید** **باید**
 صد اندیشه را مانند **باید** **باید** **باید**
 و شسته بسیار از **باید** **باید** **باید**
 ابراهیم و طبر **باید** **باید** **باید**
 سعال تنوعه مد عارض **باید** **باید** **باید**
 فخر حسین **باید** **باید** **باید**
 با فواید و ابر **باید** **باید** **باید**

در این کتاب

پند و گوهر و ام المخلد فی فضله بدرجه استلال رسالت و کمال
الاجله محضه مقدمانه بانه اکثر بدان کارمند از مقامات متعدد
برچیده در جبهه او را بر کاسه مسیم مظهر طالع کر و اندک بر صفت
مالک میگذارد **فقط** عرض نشسته کنه باله مانده هستی امیر
بقارن کار صاحب در بر جبهه کند بر حال امیر مسکین و عاقل
الاستعا و التوفیر **حرف اخبار** اسامی بسیار از خاصه شهر
محتاج مکر از تدا کار دیگر نمیشوند اندا حر است و مالک که خبر
فلک اسکان آنهاست که فکر ده **سیدیت** قدرت و عطا و
شمشیر و مرغ و پسر و زحل **سماجوال** منتهی شمع و خواص
سر و موش سما بر سر یک مناش فلک اول خانه او
برج سرطان شمس سپوم درجه ثریا موطوع قرب و با در جبهه نظر
کاملش بخانه بهیتم مهر و عطا و مهر و با سر دوست و در
مسا و الوقت و باره و کربل شمس و حکومت اقلیم معتم

الدر **خمس** در و خاش و در و توچه و فلید و دولتر
نیکو و قابلیت حاصل نماید **دوم** افزونی ملک و سوار
شود و درستی هر کار و بار کرد و **خانه سیوم** کرد و ابدان
خوشه سازد و **در خانه چهارم** در جبهه است و او با تمام هم
قصود و فتور ظاهر کرد و **در خانه پنجم** هر کس که شمس یقین که عطفه
تعالی فرزندش بوجو داید و کشایش راه رزق نماید **در ششم**
میان دارد و در و در خیز و **مقام** اگر امنک چنانکه بلا شمس
و منصوب کرد و باز اید و در سفر و حضر القدر است **در هفتم**
تمام نهاده به **در ششم** بکثر غی و الم بقدر است **در هفتم** محضه
کو شند **در خانه نهم** اخلاص و ستانه پیدا کند و **دوم** منافع کثیر فاکر
و از روی و بار و دشمنان نماید **دوم** هم بدرجه علیا
رساند و **در دهم** که شمس کند یک محنت و مشقت و از اراد
القدر شمس که خبر در نماید **دوم** ختم اسم سوریه و پسر و در **در دهم**
در نهم

کتم ترقی بای تالی چه چو تهری هر چند و به یک
اشتمی در جوده نه و اوسی پند و سپهر بیت راج
بناسه نخست مشتمل هم دبیر و دهر مرقوم که اربس احکام
احکام دارد و باید فهمید و مراد مع مضمران با موصیای و دود
یا عادل بخواند و جامه صد و ماله کا و زور زک و ذال خود

۱۰	۵	۱۲
۱۱	۹	۴
۶	۱۳	۸

نصدق نماید و انچه شش مسفت پر کنند
تو کار خولاص هر که بر یکدس هر نوم مقام مر نماید
اگر نه در طالع کسی نشیند و راناه مال بدست اند و خورند
بد و جبهه حاصل شود و لیکه غرنا از اری که در و
بجاک فقیاب خالکیم که از عبت کمی و خال لکتر و
بهر خایه سیوم از بلور ان مسفعی باد که موجب اشترای خاطر
که و دهم خاند از بخشش الدیم خیم بدایا و ابر و دوا
چکله کس و اند و در خیم فرزند نماید و دشمنان لایال

تولاجک دس یکمینه مای ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲

بسیار از و لوج و افراید خایه ششم از حریف خوفک دارد
لیکیم افقت و دستان اینرا شراش هم رسد و قدر فایده
هم حصول خایه هفتم خاند با اسلیخ و معاشرت نماید خایه
و بک تامل بدشمن طلب و متفکر و متر و ساز و و باید
خور و کمرانی شک ظاهر شود و دهم منافع مال و دل بخت
محبوب لایال مالک هم دهم و یانفوم هر چه خاطر خولاص
محصول سود و دوازدهم ترساک دارد و در خرج سار و
بقصو رکند و باید که ایستاسد را بخواند ماحوسب و دفع
شود و یا جبار یا هور و تصدق و شیر و برنج و
و بر سپید و حکم کا و سفید هم داده اند و ابر تقوید سر و
پر کنند

۱۱	۹	۱۲
۱۱	۹	۴
۶	۱۳	۸

بک دهم خایه دوازدهم خاند از بخشش الدیم خیم بدایا و ابر و دوا
چکله کس و اند و در خیم فرزند نماید و دشمنان لایال

بشرح در نیاید **دوم** زیر بار خرج و عقال کم و کمال متعلق از
 مال که در اند **خانه سوم** اگر کشند در محاربات هر کویه بجا
 شود و افزونی مال و منافع و تندستی فراخ و حال با حصار
 ابر و در **چهارم** از دستهای خایف باید بود **پنجم** خانه از فرزند متفکر
 و سفر در از پیش ابر و خوف و خطر ششمار در هر معاملاتی
 خواهد شد **ششم** خانه کوشک امید از مال لایا کند
دوم **هفتم** حصول دولت و تر و تیر میانه بهر و قطع رشته تناسلی
 تواند نماید تاندت و در **نهم** که در **دشتم** اندازد بر در سگ کند
پنجم بیاورد بر که اید و مطالب که خواهد محضول شود **خانه دهم**
 بزم حکومت رساند **ریاز دهم** افزونی مرآت زبانه
 دانند و **دوازدهم** خانه را بالعکس اینها خوانند و **تصل**
 یا حی یا وهاب سر و پا به رنج اندر حایه سیاه و کاه
 کنبود و سر و پا به رنج سیاه و **سی و یکم** صدق

و این تعویذ را تا دوشنبه ماه بکنند
فصل که تا بهر ماه بکنند **سوم** قیام
مهم و **پنجاه** کند و طالع کسی در ایند میانه خوانند بود در اجرا
 امور است و **نهم** و **دشتم** **خانه** اگر چه محاج از هر آخر اجازت مساند
 لیکن بر اند کار سناک میباید که موجب خوشنود و خلد و خلق
 خدا کند و در **خانه سوم** اگر بگوشت کشند بلای مال و منافع را در
 بحر و غصه و **خانه چهارم** ناز و بدنش کوشید و **خانه** که
 رنج و رولول کند **خانه پنجم** از فرزند و غیر ضروریات و قوت دایه
 بهر **دشتم** خانه اختلاف احوال فیتین در میانه از **مهم** **خانه** که
 این خانه باید و **دشتم** از ارباب سیر لاحق شود **خانه نهم** متعلق
 انتفاع از خویش و اقربا و **سوم** ساند **دوم** سفر و رنج مساند
 در **خانه** **الف** اموال و اجناس با و عطا نمایند که نامور را در ملک
 دیگر فاش کند و **دوازدهم** **خانه** در جهنم است بجهنم دایره قلم از **نهم**

۱۲	۴	۱۳
۱۳	۱۱	۹
۸	۱۰	۱۰

ذکر خواص این کتب
 مرآت و مقابله

کوائف بر مصایب ان خود را بعد از رسیدن در وقت
یا وقت یا مبتدی یا مالک و صدقه میفرماید بصورتی که
ساخته بپند و این قسم را تا سه و شش و نه و نه نماند تا آخر

۱۵	۸	۱۳	۱۴	۹	۱۵
۱۰	۱۳	۱۲	۱۱	۱۳	۱۵
۱۱	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰

نیش فی مار راه رانی بایند
ویدمان و انبرابر دریافت
مناقضت هر که با صاحبان و واز در اسر معلوم
کره که با تک نامزد کرد و گفت مقام بدل موقع ملا
نمونه مع تصالب **کر و ر و سوم و پاکیزه** که عیان است
و سید و بد به زبان بند و در و یک مرقوم کرد
باسانی نخست سرتار و بد ریاضت مند مان اسیر عسود
و کره مسکله هر که به ولایت و کشاید و ابره است

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰	۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰	۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

پیشتر قسم محکم تکبیران نیز و اختتم و در ایام که امر و ایام
راسم امر معاون برج طالع برده نخواهد بود **اسامی باقی**
آخر اسپ ۲۲ میزند **۴** شعله **۴** شعله **۴** شعله
۹ تنس و زیاده **۹** تنس و زیاده **۹** تنس و زیاده
بر فرس خورد میزند **۲۲** میزند **۲۲** میزند
فی اختیار میسر بود و شعله **۴** شعله **۴** شعله
نماید **۹** تنس و زیاده **۹** تنس و زیاده **۹** تنس و زیاده
نوع و رس خورد میزند **۲۲** میزند **۲۲** میزند
اسامی باقی **۲۲** میزند **۲۲** میزند **۲۲** میزند
در بیان حقایق مسافرت جو سایلر بنیوال سلاله نماید که نیست
میدانم حکم بماند که خود نمایند خداوند طالع و وسوال
اکبر مالک خانه چهارم و پنجم با هم یابود شود و اما
بدوستی بود و لایق سفر دارد اما اگر سعی استیلا منقلب

۴۵
است و جلدی از لیاقت و زودتر کرد و دوز و جسد میهمان
و قالک از آثار راه معاودت و بدو ثابت چند مدت
متوقف سالی و کرد خداوند لکن سوال بر حج کرد و دیگر میهمان
حجت بدست آورد و اگر در خانه چهارم و دهم سالیار
اقوشه باشد بدلی سفر است و کرد خداوند طالع و پنجم
باشد سعال سفر را بخود خدایند و عوارضی محقق حکم حال
بعد خانه پنجم و پنجم مترو و در آثار راه خوشتر خورد خواهد
و در باب حصول مطلب مقصود و فتنه طالع با صاحب چهارم
طلبید و از دهم خبر متابعی ملج استحقاق از و امید برادر کار و
بهم شاید رسید و بنابر یافت اموال سعال دهم خانه را معینه
که چهارم از خانه پنجم وارد و ملاحظه طریقت و یار دهم و پنجم
هم بدلی القادر امید بنظر آورد و اند و لکن حسیم مخصوص است
بنابر اخبار و فرزند و محبوب و لب **پایان اخبار** **۴۵**

حوسف کرد و خن امند معا غر حشیا را نمایند که شمش در اوقاف با نظر
و دوستی ناظر بود و و کاه الطاف ماه بر سس خیمه سافر منظور
و هزار ابر و مال و موطو و حراق و رجعت او و از نذر کاه که خدو
طالع ناکس خانه خود را در سر خانه یا در پیش از عیان حوسف بود
نموده و اندر وقت یک صبح در آن روز ششم با ستم یا
دوازدهم شنبه یا با اهل کان آنها مقارنت کردند و در آن روز
بجواب همه نیکو کار و بخوبی و نیکویش خلد و در معصوم
چنانکه این کلمه باز **نورانی** **نورانی** **نورانی** **نورانی** **نورانی**
خبر و دان که بگذشت سلطان و از شو و نیز سر که ناظر طالع خود
سال و نظر نهری موافقت بخواند و در و بشرط آنکه قمر صاحب
طالع او میل داشته باشد و برابر مقارنت علما و وزیر او
نظر سر کافی خواهد بود و اگر باهاست قلم بطور خود
یا بطلان علم و نیز عازم شود و عطا الله را ناظر طالع خود را کبر و خیر

نورانی

چون حواله اسکال مسیح و دوازده کانه بوضع انجامید
و بکار آنها را ظاهر نمود و در کار شد و این کار که هر یک
مسیحی چه جوهر و در جبر الطرح و دوازده بر ندرت حد و
بر این جهان بعد او و در جبر و در جبر و در جبر و در جبر
صفت ثانیه و در و هم یک یک بتدریج تا با شش می شود
از بهر اینست که در میان در میان صفت طالع شبار و در سعا
دوازده بر و در و در و در و در و در و در و در و در و در
ساحه لکن می نمایند و نظر نهری که در و در و در و در و در
چه قدر بود از این سنگین که شست است از تعداد و در و در
منقصه دریافت مدارج نموده همانقدر از آن کبر و در و در و در
لکن که کرد و او را با تقارن اندام می بیند و او وقتیکه مطلق
به شیار او را و در و در و در و در و در و در و در و در و در
نکته روز بر این کلمه جوهر که لکن دریافت تمام است

سنگه سب و چهار روز گذشت اندر چاه آب کهنه نیکو کرد
یا نری با معر دست معلوم کردیم که سب و حصه کهنه کرد
۱۳ ماه شش و طر کردین با فرزند ۱ کهر ۳ باب در انهم قصه
راه یافته از همان دم هر طالع کردید پس نفهم که امر و زور شد
درست و سیم چه بدقیقه مار و نیم و لکس میزان امور فرامانید
طالع کهنه ۳۳ کهر ۳۳ باب ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳
۵ کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳
۵ کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳
پل دهن ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳
۱ باب ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳
نیم سیم مطالع کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳
خو و ر و روح و منزل طلوع منما بند اول آن روح که فای
در و کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳

منزل و کهر و حصه ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳
۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳
و تر لکه حور سب و طر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳
تحریر لکس رجه کم شود علی مد العاسر لی اخره کهر ۳۳
بر کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳
پس ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳
ماح کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳
را فسیح ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳
کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳
ماه و اندر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳
مؤدوم و سید کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳
حسب کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳ کهر ۳۳

و بود ماه در مقام نزد فارس بنام **قطره** غیری
بر می و دوزیر سیران سر که کار نکند و روی بسی
یا زو اید اسامی و دست اندر ساو نیست شش سهال و
نامن یک لکانک امتحان مست و اید با کهن
بهمیوش بس و در ماله ششم یک بهاکس
هنر و دجید اند شانه و پسا که کیه سبزه و دجید
جمله احکام قرآن **در باب مقام و بطور دیگر** هر روز ز ماه
تجربه بس و بس در کرد و نصیحه که از خانه افتاد
هر روز ز عینی دسی تعبیه بغیر حاج مایه که شد بوج
ناید و بس و بس که دالان صم کرد و سوس طر و دحا
طرح که سیرت و باقی را در جبهه سالو نرسج خواست که
جسار نماید حاکم که نکر و دینها مقام یاه حمله و جلال **یک**
شهر و باجه کند اگر که بجه به سوز و جرم کیم را زنده و کس

معلوم معلوم که هر روز در کور پیر و خواهد و در کشت
چ و دهم با خرمه عمل سدر که می سود و بستنی و خیر و سی
مر و اید و با بن بسک که چو ته و ایکال سر را در آخر بوی و
و پونو در خانه **بند** که تیج چو تهی برای را سرتی
هلو کس و سمر اکیال س پورن هاگ چو پونو لک
بغیر تیج بید و چو تهی و در سدر که شود و **طریق مقام**
بند از **بروج** اگر فر بر مکه و مکر و بر مکه یاه در باند که سدر که عالم
بالا میقم بود و ارنی آن فیهن تو لا خیر تحت الشریک است
کینه و با بن بر سحاک و سکنه در ملکوش مر سید لولان
در عالم ملک و تحت الشریک و دغیر ندوم بهم و سوزان
مقام سدر که مفر بجه اند و کیشنه و سه شنه و خشنه
سوزت میرو و دود و شنه و چهار شنه و عرت لولان
شبه و جمعه مقام سدر که یاه **بسم اسم الله تعالی**

از دو کشتایش در ق شود **خانه دوم** که در این طالع در روز
 بیدست پنج بدست آید **در سوم** که در این طالع در روز
 مظهر و منصور به **خانه چهارم** جمعیت و تندرستی را فراموش
در پنجم اوصاف سکنای بر صغیر زبان خلایق مرفوع نماید
 از فرزند حقیقت و محاربه و جوهره جوهره **در ششم**
 و اگر باشد از دشمن جوهره و دو دایم المص و تهنیت جلیک
در هفتم خانه از بخار رحمت را مانند بوسف بهیجانگر عرسیم
 بهیمه محاطی افرایدیم **در هشتم** و اهنتر و افضال که اندام
 ماه غرت افراید **در نهم** و **در دهم** چشم خیر اند و یا ذلت کم کرد
 بخاند یافریا و احل و صدقه و بد فرور و مونا
 یا چه گفت زنگد شک یانک بوقلمون مدق نماید
 نقش ناست و چهار روز بهین مقلدند
در یازدهم و **در بیستم** که در این طالع در روز

3	1	11
10	4	4
5	12	5

الکر

که در این طالع در روز که در این طالع در روز
 که در این طالع در روز که در این طالع در روز
 که در این طالع در روز که در این طالع در روز
 که در این طالع در روز که در این طالع در روز
 که در این طالع در روز که در این طالع در روز

روز	آیات	مرت	کمال	افرت	جوهر
شنبه	سیا کبا	انلوع	جیشها	مول	
پنجشنبه	یوراکها	اوقلکها	ایجد	سرو	
شنبه	جیشها	سیکبا	پورایه	اترا بهادر	
چهارشنبه	ریونی	ایسونی	بهمنی	کرنگا	
پنجشنبه	سرو	کرسیه	اورا	پوسو	
آدینه	پاکه	اشیکه	اکبا	پورایه	

چون تفصیل جو کہا تھا ماس للیقیم فی مودن ضرور
وہ مقام طوالت کا نام پیداشتہ بارقام سبب
کہ ہر روز مانند جھڑو لکین و ایر و سار میباشند گفتا کرد
بسکینہ پیریت ایکہان سو بہک سو بہن انکٹ
سو کرمان ویرت سول گند و برده و بر
بیگات ہر کہن بجز سیدہ بی بیات برمان
شیو شدہ سادہ شبہ شک بر مہیا
اند بریدہ ت انک صد و تخمینہ مانند کہ مدت علم
شہ پنجاہ و کمر شد و اکثرش سفت و شش فقر موع
تعداد طاس جو کہا مر فو الصد رحم بدستور السطر ماند
جو ازہر جو کہا بعض بالکلیہ بخوس اند و بعضی نصف و بعض
نکار انہا مفصلہ کردہ مر ایہ برکہ نیمہ و مر ایہ
نخوست میدار و بہر بات و حد ہر تمام و کمال معجز

چون اند و از لکینہ پنجاہ مر اولین و مفت کردی اخیرین سول
طاس اند میان گند و انکٹ و نہ کہ در اول
بہات کمال نخوست میدار و در سہ ساعات بدو
ابتدا کار مارنیک نہوار بہم تراز ماند و در یاقوت
ہر روزہ بنینوال بہم و بہر یکہ سون رک سوسون چہ
بنا بہر رک کہدی کو بندہ یغیر از کہہ اغار شمار نمودہ
کہ افاب بر و بہم انتہا نماید و بچین از سرون پنجاہ شہر و ہر
کردا سبب و مفت طرح دادہ و چہ براید جان عد و جوک اند
خواید بود مثالہ امر و ز کہ در و ہمار شہ پنجاہ کو نو از ہر سمت
است و افاب بر منزل عوایغہ پنجاہ سبب بدرجہ سیر و ہم
مناد و فر دہرج ثور بر لکمر و ہر نہا چہارم میخواید کہ در لکند
در کورہ با ہم شمار ایہ بر ایہ جوک کہ شمار و ہم جوکست در میان
تعویم سطور دیدم میان کثافت و منہرث خورشید

دوازدهم اگر آفتاب و طالع کسی جلوس باید و سبب
 خرد کرد و خرج زده شود و علت سرور دیدار و بخت
 بهم **دویم** از مال و سواد فکر کند و دودار کسی طلب
 حجت نماید حسب المده عابر نیاید **سوم** خوشی است و دواز
 سوار ارام یابد و سرکشان از جنبش بگانه و بگانه بمنازل او
 این **دوازدهم** هر کونه از ارباب لاکه و دغالب که اردو
 بخار مالد و پدر او راه پاند **دوم** اگر طالع حاج کرد و اندک مال در
 در اخر ماه بدست آید و با اینخانه بختش اتمام کند **دوازدهم**
 اینخانه و غرض است و از اچیم بد کرد و دوسکندل شود و در
 اعتماد دارد **دوم** و از اسکم ظاهر خواهد آورد و سبب فساد
 اما طالب دلخواه بر ایند بعد کار تا بخت اتمام فرار جوید
سوم شود و در ظاهر و بطور بدید **دوازدهم** و در این
 بخشد و مبالغه بر و زکار و تخریب فراوان بد اگر سفر کرد و

حق

سوم کشایش رزق از دود و مظهر را که خواهد فضل
 و سبب شود و در خانه هر کونه جمعیت ارام بود و بجا
 بر عدل منصف و حاکم **این دهم** و امسا و سطر الطریقین باید
 را که آفتاب بد و از دهم مر اچیم و دیدار و در زیر بار صبح
 ماند که ابر عزم بر اینان زده با تا پانزده روز با تقسیم اول
 در و بخواند یا احد یا شمس یا هادی و این نقش را
 هم مار و دهم مشرق و شمس از خمر بنویس و بخورد و صد
 و زعفران بسوزد و صدقه زرد و زرد و چوب کش کند و مال
 زکات بد

۶	۱	۹
۲	۵	۳
۴	۸	۷

دوازدهم و در این و بالا اقامت نماید
نفس و مضام قوم میگرد و اگر در اول و تقیم و تقیم
 و در این و مضام قوم میگرد و اگر در اول و تقیم و تقیم
 بود مال بدست آید و نیم و پانزدهم و نیم و پانزدهم و نیم

ویم و نیم در دل اندر ملوک ملی برابر چهارم و ششم در این باب
 که در پیش هر کوه بود و قیام در دو مواد سفری است یاری موجود و در
 ششم و دو از دهم برست بود بدشت نو میدر متر و در ستار
 این عجب خود یاد یابی یا و هاب یا و د و دیاس زاق و چند
 تقریبا و مر و اید و پارچه سپید و برج و کا و و اسب تقریبا
 بخور و صندل سفید و ایندود و مثله پاتا به ده روز نویسد
 مغرب کرد

۹	۸	۷
۶	۵	۴
۳	۲	۱

 و بعضی چون مقابلهت ماه را
 جوانی به مع ما

۹	۸	۷
۶	۵	۴
۳	۲	۱

 است یاری کند ایندودان و ششم
 نقش مشهور و غنیمت بود را در فرموده اند **نقشه اسرار منزل سیار**
بلای خجسته کار چو قمر منقلب بر سر و ابو خجسته حکم رفتن
 و جامه پوشید و جوهر کند بنانهان خدر باید که در این میان
 که فرزند ناخلف و خود اید و کرد و نه عجب و در میان
 باز یافته نشود و نیز با کفر شد و موقوف را حکم دستیاب شدن

در وقت

منظر مرغ بر املاد و صاحب اسلحه از این نگاه روبرو می رود
 و بدین مکان فرار عانی قرض گیر و معامله خواهر را مناظر خاسته
 بهر **در ذکر امکه کرام سیاره** و چندم خانه ناظر میسر باد و نسبت
 و عطا و وزیر و ماه و شمش این بر چهارم و سوم خانه معمر بطرسه
 میکند از دیگر برست امشتر که اینهم سوم است بر خانه مذکور اندر
 ملکه نیم و پنجاه نفر میزند و زحمت و هم و سوم نگاه اندازد
 و مرغ ناظر بود پنجاه چهارم و ششم و بعضی در تحقیق مناظر
 هر که بدیر و ستور شنیدند چو خانه اول را طالع
 نامند و تن استخوان خوانند و ویللو و سلا منتر خان ان فطر
 اینجا در باند خانه و در جم کر چه ساقط نظر است **مسئله**
 احکام غنا و غذا را ظاهر خواند و خانه بیوم تسدیس این منظر
 بهر بدالات سفر نزدیک و مفسر این خبر و خواهر برج چهارم در
 اگر این نظر و چه بخوبی است و در قبولی را لایک میزدان مقام مغرور

مسئله

حالت

بیان رنگ سول اوت سول که چون نه روز اهو بیسی
 و سول اهو سوم سیخ تر یب نجا لو منکله بد و اوتر
 و سول اهو شیر دافع مضرت در کسول اوتر چاقو تنول
 منکله مند آبا و هنک سیخ که نه اهوم چلیر تو میله مکله
 و هنک منکله چلیر تو دیکه در نیابن که این اثر اسیدانا
 مویر و نیت که و یانا اهوم کوسا سی که لی اوت
 کو تر سیر نه بیست که اول و بیسی چلیر و هر که هر چه
 اوز نه این اهو چلیر منکله مکله ایتر که فی البی نا
 بتانی ایتر چلیر کو تر که کاج سو بهای سب
 اهو که ضرور اید ایتر که خود ده روانه شود لیکن در
 مقام ماه ضرور تر است نباید که بهدرا و قدر و عفت و دیگر
 و جو که منجوسه که ذکر کند ایام و باقی مانده را در ذیاب تحریر
 بنام عام باشد در وقت سفر و مقابله و بهر سبب و جو که تر

[illegible]

تحت الارض

۱ ۱۱ ۲۱

۹ ۱۹ ۲۹

۵ ۱۵ ۲۵

شرق

غرب

جنوب

شمال

منه

[illegible]

یا دقبا یا نجبا یا نقبا یا اوتاد یا غوث یا ابدل یا
 اعیونی بمحمد مصطفی صلی الله علیه و آله
 بعد از این است افکنج لوح توقف کرده روانه شود و نص
 من لدن فتح افریق کویده شیطست که وقت روانی سور
 اذ اجاع خوانان از دروازه براید تا جمعه کار و بار او بکلام
 بدستی گرداید **تکبیر در باب راه** باید دانست که در مشرق
 شب و روز در ایمن نیم پیر یک جانب می بینیم در تقصبات
 پیر اولی که با غفلت میخواند یا پس بیرون به سمت شرق
 میدارد و بعد از آن بگونه ایسان که میانه مشرق و شمال است در آن
 در و در معکوس و در ایمن میگرد و در ایمن دست راست کار است
 را خوش میداند است و در مقابل هم خواص فرمایند **در باب**
تهدیه راه را شمرده باز ده دیگر افریق مشیت مشیت طریقه
 یک ناند جانب مشرق و کرد و ماندن کور و در بهمان و دره

این کتاب در
 کتابخانه
 مجلس شورای
 اسلامی
 تهران
 ثبت شده است
 شماره ثبت
 ۱۳۵۷۰۰۰۰۰۰۰۰
 تاریخ ثبت
 ۱۳۵۷/۰۱/۰۱

ترست و در آن بنماید ماکه از مقام رفیع او خراگند
 مکر وقت حشر و بر و بر کفش اند و در قاف و این است
 هر که چهار رکعت نماز کند از سلام ایستاده خواندن
 روانه شود و است نمنا مقصود خود خواهد بود و اطفال عباد
 او و غیبتش فخر غلبه بود و اللهم انی استودعک
 و نفسی اهلی و ولدی و مالی و مروتی و اخباری است
 ماست که در و در شب بفرمویان کت تمام دارد و در خانه
 بر آید ده یا تسبیح و یکبار ایستاده و عاقل الله الرحمن الرحیم
 الرحیم تو کلت علی الله لا حول ولا قوت الا
 بالله العلی العظیم انی اعوذ بک من الخوف و الهول
 و الظلم و الجهل و الجبن و الجور و البخل و البخل
 نصاب رضی الله عنه فرموده اند که در سفر دور و دراز باز
 بار سوره اخلاص خواند و خواهد دید تا دامن بهمان

تبدیل یابد و کرد که اندازان وارمند بگوید ناخضر خواست
بهری که مفرما شوند و بند بان بسته اند که اگر در پیشگاه
یکه که غایت است و دیگر و حیات متوجه مرقوم الصدق
نموده و در پیشگاه غایت غم ندارند اندر خود
موصوف قور ضیحه نماید از دو دیگر اثرات کلامیه
پیدا ارد و بعضی متوکلان مفرمانند که هرگاه طبیعت
یا سفر و یا رنج شود و همانوقت ساعت معلوم نمود
علی الله کفایت عازم مقصد بایم بفضلہ تعالی بہتر خواهد بود
بالبصواب **ترکیب نوشتن راجح طالع مولود** باید که اولاً لکن
مولود را بوجه حسن باغ نماید از دلایات تحقیق او که در ذیل
مرقوم نموده خواهد شد اما الله تعالی جو قهرم شود که ابر کس و ان
سیاراکا حکم اوست پس این را بخانه اولک جلد و او را در خان
را برتیب و بد اگر مالک که محسوبه بخانه خود بهم فها و کمره برسیا

سیار که در اندر و در ناظم ان برج بهم فها که و دیگر که بهار باجا
مقبوضه اینها که است تا انظار انصار اختیار و جگ اقبال
ادبار و اما حیات و حیات دیگر و حیات که بهایان
شناس در این ظاهر نماید **در تحقیقات لازم مطلوبه اول ترکیب**
اینست که با نظر کوکب و باید که پدر مولود بوقت ولاد
او بخانه بود یا نه که پس اینک اگر قمر برج طالع را ناظر بود
یا آنکه مابین هر دو عطا عوایز حاصل و خرج بهم در طالع
هر دو حیات و لیا که و اند که پدر مولود ساکن نخواهد بود
و نزدیک بود و دور رفتن و از فوت و ضعف نماید
میرسد و ترکیب دیگر نیست که ملاحظه نمایند طالع الکثر
بهم بگویند که و الدش بخانه بوجه و انقلب خبر سفرش نمند و
و جسد میرافیه سود باید گفت که نزدیک خانه یا در محلی
در همان شهر بوجه **ترکیب و ریافت مستورات حرا**

خانه

نخچه خانه بخت تنقیح لکن بدانکه از پنج طالع تابعی قمر قدر کوا
در زمره ششده باشند غالب که همانقدر زنانه بود و خانه
خوانند و بگویند که اگر قمر از خانه بختم و کدشته بسزنان بروی
را ناعد و خانه مذکور دانند و با قمر را پیرونی انگارند و از
و پیرو اشارت بهر سه خوانند و فید و طریقت که از کدشته
زنان بکند و اند و پاکیزه را پیروی و سوم کرده را سواد بکن
خوانند ترکیب دریافت و در و از مولود خانه که بکند اتمام
نباختن لکن بسیار و ناکه اقول و در بهر یقین که در و از
خانه بطرف منسوبه انکو کس بود و تفصیل اطراف بسیار
بسیار و نوشته اند نظم بالمشاهد شرق را خورشید در
نایب او ماه در بایب نشان رفت چو سهرام در ملک خن
پای بکند و در حجاب اند غروب رشته را سیاه ارا
نیز در اکثر اقامت خود است صاحب دفر بدیوان شملت

دان

دان بهر جرح باغ و جلال صومیر نیت را بر اس و کیت
دان هر دو را بر جرح و در یک نیت همان و او ناله چهار
باشند اول چهارم و نهم و دهم که بزبان هند را اینها را
کانه نامند و از دیگر خانه ها اقول و در و در جرح چایه
هم دو خانه که اول و دهم بهر افضال و نواز اند و و جم و
و سوم و باز دهم را کسند پس در هند با نیکو خوانند و بهتر در
ترکیب دریافت احوال و رستی و ساستگی خانه مولود
لکن مطلوب بدانکه وقت ولادت هر کس که افرایده شود
که خانه مولود و همان صفت موصوف بهر و اوصاف بسیار
انست شمشیر اخانه کهن بهر ماه در نیت چمن بهر خانه خن
بهرام است و دفر را مکان ارام است و شمشیر را مقام
اسایش مسند و خوابگاه بارایش نیز دارد و صفای خانه چای
را بد نماز خانه خانه تیرا راه را دانند کیت را هم با نیت خوانند

و از هموستاره افروز شبار که بانگو که منسوبست نزد
 مولود و استادیار در میان هند فوسم از افقش بر و افق خوا
 اسم بر الیور و از برج سر و اعطال و نایک بهر و از سر
 چیز نزد در ناک از نهی و مر و ایدیا برنج و از زحل امن
 دریافت مقام چراغ خانه مولود و با تفصیل حرکت و سکون
 ان ملک تعیین لکه مطلوبه اگر حور شید در الزام در مع منفذ خجالت
 نموده باشند که چراغ را از برج اغرا ان به داشته بخاثر و بکله
 باشند و از مع و حوسید خبر دیکه از جبار او سر او بر و بای
 بهما خا نهاله اندیا جبر غری دیکه از و و شرش بهر و بای
 حکم انقلاب حرکت لغو خواهد بود و اطراف بر و در چراغ
 جواب خانه حور شید موفقت دان اند لکه در سخا به سر و
 غری و علامت و نمیدانند بلکه هر بر هر حرکت طالع وقت مولود
 و از اند همور و حاشا شید که جواب معینه که و تفصیل البرق

فلم اعد

[illegible]

وامانت و دیانت و تکریم و ترویج نمودن اخانه
امور هرگونه و آنچه مطلوب مردم بهر از سفر و حضر باخانه
تعلق میداد **خان دوم** **رایت** **الک** و در هر شهرها بنام
رویلو تو کمر و فلسی مولود و حقیقت سود و زبان و احکام
غذا و دوا از خان جویند **خان سوم** **رایت** **الک** و در هر
استهاده اند اتمیت موفقت و منافقت برلوه و علم
و تفصیل عمر نزدیک و تحصیلات علوم و استحکام
روال عهدی و خدمت مفوضه و نقصان احسان سفر
خانه دریا بنده **خان چهارم** **رایت** **الک** و در هر
والاک و عمارت احکام شهر و دیه و در آمدن خانه و
نمودن حرر و در میان آنچه تعلو تارض و در و مناکش کار و
امورات از بن خانه جویند و خلیف یافت **خان پنجم** **رایت** **الک**
سنت **استهانت** **احکام** و منزه و معشوق و مذهب و رسول

رسول و دعوت و افسوس و رویلو قرار و اسفا حمالا
از بن خانه دریافت نمایند **خان ششم** **رایت** **الک** و در
استهانت خلیف اند احکام بنام و در شهر و متفرق کشتن
بنده کان و خورشید هرگونه و فسافت مدخوله و مسخر و جال
و سوانج جانور را از اسم سقا فقه تعلو بنامه نداد و در **خان هفتم**
رایت **الک** و جابا استهانت که بنده حقیقت زنگه و نکاح
احکام غایت و تریک و حصرت حاسد و صورت سارق
و تحت علوم و مفسر **خان هشتم** **رایت** **الک** و در
استهانت نامند که مال خانه مبداء با اعتبار ثبوت خراز
قرار مال بن خلیف داد و حقایق مبلات و خوف و حرج
از بن خانه مفهوم نمایند **خان نهم** **رایت** **الک** و در هر
موسوم کرد و انداز علوم و لغو و بنیاد و سفر و جاه و مانع
مبسخ و تاجه از بن معلوم میشود **خان دهم** **رایت** **الک**

و کرم استخوان در دلو و دلو در دلو و دلو در دلو و دلو در دلو
از خرد ملک و افر اوید و مال و حقیق استخوان
قسم بارش و غیره و جوهر ابرق و مسک عساکر در بخانه
پوشیده شد **خانه ناز و هم را بیت الرحا و دیو استخوان**
احملک بر اندامید و زرد و استخوان و در از غر و زردانی مال
و منافع غله در بخانه مال به **خانه دوار و هم را بیت السج و هم**
استخوان خرد و ویل و زردانی و غلام و کفر و ستور
پارسا فرزند و غم و غصه و زردعت و طفر مندر در بخانه
خویشدیس بر سار که در و تد اول است به نایاز و غم
غریب منظر او دانند و موافق مرقوم الصدر از سعال و سحر
انظار در یافته بر نگارند و کر خانه منظور از خطه کوکب ناظر نعلون
دشمن به از جمیع هنر و کید و وسایره ناظر بود که این
زاید بود مرج با دشمن و دوفور فانی بر کوکب که اسناد مرقوم

مرقوم بود و اندام است که صاحبخانه را قوت بخیم حصه اندام
و اما شرف چهارم و مالک مثلثه را سه خط بود و در
حد و صاحب در جگه عبارت از حاکم انوقت به یک حصه اندام
و صادر انو و حصه تجویز نموده اند اگر کوکب نیک در خانه
حلول نماید اول از سعال خفیف در گذشتة اخر بخانه مقام
میگردد و بخانه سار به مقام نیک در اخر سعال ظاهر
میگردد و به یکا میباید که اسبای در خانه و باب و در مطبوع
در خانه و شمر و در ریح مخالف الطبع و اگر در دند یا خج
و محرق یا تحت الشعاع در این خواه که کبر سحر یا بهر حسین
در آمد است ضعیف خفیف و محرق و کوکب که با خود
بخانه که در سوار ماه که اور تحت الشعاع موسوم سازند
و این سرف و قوت و مطبوع
و غیره نیست بعد و امر
حد و طرات خواهد
امد

بیان موعود کرب
 کاتب آید حاجی
 جعفر حسن
 حاج محمد شمس
 زور اندازان کابل
 حوضه ان مطهر
 کاتب اربعه خورشید
 حاج ابراهیم
 غفر الله روحه
 در اسرار شریف
 از موهوب و نبی
 نام

کتب خرد

اگر قیاس از کبریا نشود و بیلو نظرات بسیار کان نموده و
 الحاق با تکرار از ان محسب مقام ضروری و در ادب و
 اتفاقا و اول بدان ای شایق علم ندان که انظار کو است
 انواع مذکور نموده اند و اما فراموش عبارت را اجتماع کتب
 است در هر یک دقیقه و اینهم است فنی منقسم به کتب قرآن
 و دیگر اقتران حسین که هر دو احتیاج و ضلوع ندر است
 مشهورند همید که کتب پیش تلخیص که کنایت از مقام
 ستاره نیست با کبر که نه بخیر نه سعد چو عطا و نظر
 دویم را اندلس خوانند و احسان است که ابراهیم
 بشمار بیوم با یاد دوم به نظر بیوم تله یوم که از خانه
 اولی بیوم و دوم و نهم ناظر خواهد بود چهارم را بر سر
 که اول را خانه چهارم و کتب منظر بود و بعضی در از دوم
 خانه منظر نظر ندان و موعود اند چیم نظر مقابل که اشارت از خانه

[illegible]

تفصیل کو اثرات سبعہ خانہ ازراجہ مولود اکبر درخانہ

اول

۴۱۱
 ازل اقبال عالم تاب جلوس نماید ز طالع که بر او زینت
 کامرانی رساند و بهادر و شجاع و مظفر گرداند لکن اکثر اوقات
 مولود را او اهل خانه و با برادر و خواهر و خویشی از قبیله
 و سرسایم و صدق مبتلا خواهد ساخت و در ایام و سالهای
 تفکر و غم و افروزی خرج و مدخل کم خواهد بود و اگر
 طالع مولود در فکاه گوگ زبور به این علامات ^{الانها} ^{الاصناف}
 الصدیق حکایت تمام عمر بنظر در نیاند و خوشتر با عدل و
 بهر و کس است و در خوش و افروز ناطر خانه نهد و اشارت بخبر
 و کتانی مولود میداند و گاه کامر بنظر نهد و همان گذارد
 از دریا خوف سلامت برارد **در این خانه** اگر خوشتر
 مالدار و خوشخوار و خوشوقت و درشت گوشت و خوش بزم
 ایام و سال چشم شمشیر بر دهن با سوجکی ^{الاصناف} دست
در خانه **سیروم** مولود در اندو و در کار و بار و دیور با جبار

یکم تلخ بود و خوردن از زیاده از حد بیزار دارد و اکثر اوقات
 را بسنگین زد یک بسیار در **خانه چهارم** اگر منزل مهر الور در
 مشرب املا و عمل به هم و مالک زین، مورو فی خواهد شد
 و تندرست و حسن الدیسم را بخشیم هم رسد و در سال
 اقامه و معصی شود و از دسمانش نیز بگریزد و اندیس در جسد
 اندک قوتش خواهد بود و دفع و ضرر میانه دانند و **خانه پنجم**
 فی اولاد دارد اگر ساید بقدر نظر بسیار دیگر ولدش خواهد
 اید در از عمر شدن خواهد داد و تلخ خورد و او را هم حکم شود
 و در دسای سال یازدن فرزند آن موافقت و ندرت در
 کار که پس اید بتوقف که اید **خانه ششم** موهل که در و سیاه
 بهم دشمنش مقهور و در خاکش منصور دارد و غالبه حب
 فوج بود یا بعد از لک و از پیش از یابد و در سال نامه صادر
 اقبال حصول مال بوجه حسن شود **خانه هفتم** از قیام

مهر خرمید که زن که او بدیلاج و ناموافق خواهد بود و در شیت
 خور او و هم الما که عاید حاش خواهد شد و در دسای نیز بگوید
 مرض با سوز ظاهر شود و سفر دور بالضر و پیش از عیال
 بکمان معزومه میوسته زوجه دیگر بحاله نکاح در اید و یا
 عقد محبت است و انمودن مدتی در از بدیلاج بسیار و در لباس
 سفید را بسیار دوست دارد **خانه هشتم** با ملض جلدیه و معصیه
 مثلاً بکند و بویس و جذام و برض و قوبامبتلا و در
 سازد و در ایام دسای از مکان بلند یا از بالا است و نیز
 خواهد اقبال و در طالع نامه سال ششم خوف از سبع و عمر
 و سوختن از آتش و خوردن زهر و امراض العین شدت صفر
 خواهد بود **خانه نهم** حضرت نیر عظم ارام بدن فرا
 هر گونه فرخند و در غب بعبادت معبود میزدارد و گوشت
 نبود و بر عکس بود اکثر مالایق و فوج به **افان اگر خانه دهم**

در اندک نشیند که تعمیر عمارت پی داند و بدین معنی تمام تمام
 برسد و در فریاد دارد و از کسب و پیشه خود که گشته تعلو
 بنده که باز در دوزخ باز برادر و از کوفی داشته خوانند
 منفعه بار یابد و نسبت نالدار مقرر در کار شود و در
 منظر و منظر به یکدیگر خیمت و الیه تنیده خواهد بود
یازدهم بسایمیت میداند و مطالب دینی و دنیوی حسب
 و نحوه برادر و فرزند فرزند که ساه آسم در نزد آن
 بخانه بدین معنی نشیند که فرزند و ایمان برایش خواهد ماند
اگر بخانه دوازدهم رود مال فله هم کردی نذر کاخ و مال
 در قمار باز و فخر ساز و میخوار و بدکار ضایع نماید
 و در دیافطاع الطریق که در دوزخ میشود و دوسال
 اند و شمشان بسیارش میخشد یک نشیند خلد حافظ و ناصر
 او بال و پندمان نااطریق در یافتن نسبت ادب بر مط

لوله اند

نمودی اند که از منزل خواب خوشید تا ختم مولد مولود
 شمار کردی سه تا بر سه که از دوزخ عدد و بدین
 و یک یک بدین یک تا شمارند و پنج بهر سه و یک
 و احد بر مقعد و اند و یک یک بر آنها نهند و با فرس
 را نصف نصف تقسیم فدیله خوانند **و اگر خواست** و اگر
 عمارت منزل سر مولود نولد نماید راجه گشت سر و فرم
 خوش بهر و پنجه و مان طعامها را روان خوانند منزل نشانی
 برکت فیاض نشاند و باز و بقوت بهلوانی و در اندک
 سهه دارد و بهر دست را بر بدن در و نهند و چنانچه
 که بعمان منزل سینه و جو داید و کوبد و نهند و چنانچه
 و بسیار خوار و مغرور و سگم نند که بر ساند و مقعد
 بهر یازانی و کواکب و صود الفخدی که در عالمش خوانند
 که داند و در عمارت کار کار جلان که نولد شود و سار

م باز و مال

کم عمر بود

ذکر خواص حلال قسم انورخانه دوازده گانه را چه مولود اگر ماهی
طالع مولود بقوت ذاتی یا بسعادت شرف یا مقام و وقت
نشیند همه جهت خوب باشد لیکن توهم که در حلیت کم داشته باشد

باشد و کرد و میبویا و باب یا مقام مخالف او بود و حکم خانه
و قدر از ایات کرد و اندو از امر لاض لمع اکثر اندازد
اکثر **خانه دوم** به مالدار و صاحب علم خواندند و خبر حدیث بود
فرانگیز و ز که بسام دم بصلح و ککایش او کار کنند و غیر
و محترمش در اند **خانه سوم** به موران و فایده و وید و کانی
پیش کش و بخوبی سرانجام رساند و اقربا بخوشن معارف کم کند
و از والدین و قرة العین موافق بوقت و اوسعالت در این سر
خانه چهارم بخوبی خبر میدد که مولود و کاهن الوحی و
طلب و عیاشی و خند و رو به و کم سخن و ویر و شتاب نیست
و مغرور بقوت مال و منال پدر خود و کثرت احوال و لا صبر
پیر دازد و در سالنامه افراشته شود و آن چهل یکم و شصت و یک
در و باب در آید و بلج و هم نشین مردم فاجر و خواهر بود
پنجم جمیع امورات مر جوعه مظفر و منصور و کامیاب گردد

و نیک کردار و صفت بار و سر دار نامدار و بار خواهد بود
فاما از این بول دل داشته بود و از جماع و دروغ گو عیب
کمال خواهد داشت غالب که در کم سالگره فرزندش عطا خواهد
بجای خانه ششم نوشته اند که عمرش اندک خواهد بود و اگر در
وقوع عاید حالش چنان بود و بحد جهالت خواهد رسید
و ماه و سال ششم محاط غنیمت دارد و در سیم گشت غالب
اید و دوستش کم نظر الطاف بد و کشاید و شیر باران
در طوبی مبتلا به روز والد و ملو حقیق را مجاز نفع اید
بصرف ضرر و صرف نماید **اگر در هفتم خانه** در آید منکوحه شود
جمله خوش خلق خواهد بود و همواره در آن نام باران
اوقات شبانه روز را بتمام رساند و بنا کار بر غلبه بود
ایام سالنامه پیش بر زبان عمارت خیمه میداند و زیاده
اگر چه خیمه بکنه نیست لکن از او ایمنی و خوفت کردید

و عدل که ز کمال پیش فوت کرد و **در دهم خانه ششم**
صاحب طالع را در این دو کو تا به عمر سازد و وفاتش از
غرقاب خواهد بود و از این اسباب فکر کمال و حال الغنا
سبب میداشد و **در یازدهم خانه** کذ کند و نیکو و صالح
بخت را کرد و اند و از زیارت فرار ابرار و احرار و اما
و قناع شریف فیضیاب و مهر و خوابیم **در خانه دهم** قمر نشسته
میکوید که کم سال که بدولت فراوان میراث رسد
چه پدرش فقیر به او از تجارت بدرجه امارت متمکن خواهد
بود و سالنامه من فواد ملو دهد اگر قور بود **اگر در یازدهم**
قعود نماید زردار و مقرب بزرگان روز کار و مایه
ولی کار خواهد داشت **ماه دوازدهم** در عمارت دول
قائم و الر نعمت بود و در بقاع خیر راه یافته اکثر از او
بانهند امال کن معابد و فرات نماید و باز از خیمه و مایه خیر

و همواره در این زمان باشند و غالب که غرض ما او خود عقرب بود
در سر دسازار بوسیله حالت شود و **در خلیه ششم** اگر مرغ
نماید و جراتش را نامقدور زدن کند و در او هم تا و بریزد
غاز و پیو قویست **در بخانه نهم** مقام مرغ کرد و بداند عشق
و دوست و کذاب و فصاحت ما بر خواجه بود و بسبب
و کذاب بعضی را و افغان را فریبید اعتبار رسد کند و در سالنا
نفع کم و ضرر بسیار و **در بخانه دهم** صاحب حکومت
و خدمت سلطان قرار گیرد و در وضع مقامات که صاحب
صفت خیر بهر اما بخشودت کار فرماید و والدین را بطریق مال و
سکونت ندهد و **در بخانه یازدهم** مرغ مایه تحصیل علوم و
زندان و در بر لود و زکات و در دوست دارد و در دساز
خود اذیت کمال رساند اگر قوت داشت بهر **در بخانه**
دوازدهم نشیند کم محبت و دنی نیست خواهد بود و در دساز

دساز خویشتن است مهم کرد و زکات تلف کند و این سبب دارد
و دشمنان که در قور رسانند **در خواص عطا العوا و بخانه**
خانه اول عطا العیون نشیند مطهر حکم یک و خلاص بین
خلاص او که بد رجبه تم خواهد بود و رجوع مد و نمایند و از نامور
و یک نهال فرزند باری کشانند اگر نظریات است سر خواهد بود و اکثر
علوم مهارت پیدا خواهد کرد و از از و چهار راز و دور
خواهند ماند و از قول اقل و متعدد با وجود نقصان خویش
اخراف نخواهد و بریزد **در فلک** بخانه دهم و هم مالک
زین سازد و خوش خدایک و خوش پوشاک دارد و مصور است
و زانوش سکر ریزد و در چهره غنی یا خالی بسز مایه خواهد
اگر مالک معتم خانه با و دوستی خواهد داشت مکه بخانه کمال
مقد خواهد شد و اگر راه و کیمت حاکم کند و خواهد بزمان غیر
مجامعت خواهد نمود و از اشتیاق فایده بردارد و **در بخانه بیستم**

اگر فرز عطا العو سب سال افکند خورده جولان بد منصف
 و این شک نهال و نر و باز سار رضا را در خواهد بود
 استنایان را بر تالبار دارد و سواران را خوار کند و او را
 بود کمال و ستاد بر سر و در عت محبت آنها محنت
 رحمت شمرد و که در حصص اوله بهر مغنوم و ملول از افرات
 خوار بود **در خانه چهارم** عطا العو خشن شود و عاقبت و خربت
 بهر گونه محصول بهر و هموار و محنت و الدیر حاضر بود
 اخرو و افال و بنور هر باب که در و پنجو اگر ایام
 کند از بهر و در محنت آن مدار خاص است از و از چهارم
 بسیار بد و میراث رسد و قدر که قوت یافته بهر شرف
 خواهد و او **در خانه پنجم** عطا العو در و در و اولادین جلد
 متولد خواهد شد و مال و پدر زن تل ویر باطل اندازد بر سر
 و از علوم دین و دین و ماحر که در اکثر تر از هم بدخانه ظهور

بهر و هموار و بر سر کار بود و کامر سیکار نماید و زورات
 جوانی که در و سار خود را و اتخاف نمایند **در خانه ششم**
 عطا العو شیند از و شمر و فک و در و شمر طبعه خانه سحر
 بود و یاز حالت و راه و مرج با تخته طر شوند و از و الدیر
 بتقریب مقادیرت که نیند و ز شمر و عمر که بهر **در خانه هفتم**
 ایدر که او نهایت خور و خواهد بود و بسر و در و مبر کار
 شهر افان کرد و در و قمار و عسایر بسیار داشتند بهر و در
 از مال تجارت منفعت بردار و در و اخراجات بسیار رعایت
 نماید **در خانه هشتم** عطا العو اگر عو مال فراهم آورد و در
 در کار و بلا اختصار بجز و اگر اه خرج سازد و مال که اکثر
 مصارفش را کلاموتی بهر و در ابام و سار و وجه جو
 ناراض که دادند که در سالنامه فواید جوهر ظهور را در که
 افر شمس و شمس و دیگر کند و کتب و دین بسیار کلام

مقتدر قهار و در سالنامه هر چه خواهد بود و افرونی با ملک
 انفاق ظاهر شود و لکن شرح بهر را او خسته شایسته رقت باید دانست
 نگردد آن خواهان حکم محبت تا خود را در کار خلبه بود و از خاطر دارد
 رویداد و قریه باید فقیه بکن و در سالنامه عکس میراث خواهد
 کار کند که هر **اگر در خانه چهارم** از واکدین میراث خواهد
 سرخرو و او هر چه در خورشید و سیکانه دل را بجهت
 و زمرگان اگر چه در خورشید و سیکانه دل را بجهت
 خلافت زبان از آن نود و نه در طالع نامه بعضی از آن عذر اگر
 ایام مذکور به خوشتر کند و در عمارت حبس کند اگر نماید از جانب
 بپایانند و دول **در بیت پنجم** حوسه حبس کند اگر نماید از جانب
 جمع ساز و در **در بیت پنجم** حوسه حبس کند اگر نماید از جانب
 ارام و خوشتر کند و با محبوب مظهر مغرب هم اعون

و خدمت عن آتیا زیاده و در سالنامه ظهور و غیبت مشروط است
 و کرد و موطوع خواهد بود و غالب که خود را طر شود و یا معشوق بکند
 نضیع او فاج **در خانه ششم** در شایسته رقت باید دانست
 خواهد کرد و در خانه ملک و خسته شایسته رقت باید دانست
 سعد و ارباب و در شایسته رقت باید دانست
 کشف حافظ و ناصر امرض که در شایسته رقت باید دانست
 کشند لکن نام الفاقد دارند و در ایام مذغال که از املاش
 جزر بسوزد اگر نظر می خیر طالعش بعد اوت نام هر چه بکند
 از آن من بیج **در خانه هفتم** در شایسته رقت باید دانست
 نسو و مالک و در شایسته رقت باید دانست
 خانه نام و در شایسته رقت باید دانست
 بهم و نوسه اند که آن هر چه کس نوسه کس نوسه کس نوسه
 بخدشت فی صاحب حکومت خواهد بود و خواهد یافت و ارام

سالنامه شاله نماید و بر روز مار و سار از پشته تکیه خوی فایده
بردارد **اگر شمشیر در دست** استقامت کند و صحت
نقصان یابد بیستی در ایله یا در کمرش کشد و در دوازده روز
کم دارد و در طالع نامه سال طالع و قیامش بسید که از خود و سال خواند
و سفری خست و در طالع نامه سال طالع کرد و در ایله و هر کوه جمعیت
و عافیت که مطلوب است به فضل تعالی با و یکدیگر فرماید و
حاله دوم اگر در افروز و از زن فرزند بخشد و اگر کسی بگوید
در کتب دیگر مطالبه دارد و در پیش فرزند بخشد و اگر کسی بگوید
سلطان نام فرزند او را از و بگوید و در آن عمر خود را زند و در طالع
وید و و را و از او بگوید و در آن عمر خود را زند و در طالع
نزدیکان خود در مصیبت رساند و شمع را مردود کرد و اند

و هر چه اراده کند همان شود **خانه میز دوم** اگر تحت تصرف
در ایله در هم اشغال و مال نفع که ظاهر کرد و در ایله و
و طالع نامه سال طالع و قیامش بسید که از خود و سال خواند
و سفری خست و در طالع نامه سال طالع کرد و در ایله و هر کوه جمعیت
و عافیت که مطلوب است به فضل تعالی با و یکدیگر فرماید و
حاله دوم اگر در افروز و از زن فرزند بخشد و اگر کسی بگوید
در کتب دیگر مطالبه دارد و در پیش فرزند بخشد و اگر کسی بگوید
سلطان نام فرزند او را از و بگوید و در آن عمر خود را زند و در طالع
وید و و را و از او بگوید و در آن عمر خود را زند و در طالع
نزدیکان خود در مصیبت رساند و شمع را مردود کرد و اند

[illegible][illegible]

حکومت نشسته از اعمال و محبان ایام امور و نه در
خالد بود و در نکاح نخست از این حالت خواهد بود و در
که تمام طلوع سپید و سطوح نبات النعش منتهی خواهد بود
که نندموزیان معلوم بقضای افس و جان در امان خواهد
بود **و ایضا** هرگاه اجتماع نجوم سان رسیم حانه یا در ششم
و ششم یا در دهم بهیم و قاضی فلک مستشرق و غیره
یا در او تا بقوت اصل و نقل مکان برود و حضرت پیر
هلاک انگیز را بدخلت نخواهد داد و که تفریق در خانه
در اندک باشد تا علم حکم را جایز دارند بشرطیکه نیک نهاده
بنظر سعید برود اول ناظر بهیم **و اگر** راه نجیب یا در ثور بود
بر حین مذکور طالع مولود باشد پس در هر صورت باشد
نخست او و دولت و قصور راه خواهد یافت و بطریق
سعالتر خواهد شد تا وقت **و اگر** جوهر نهم و پنجم و چهارم و دوم

و اما در سیم و اول شتر را عطا خواهد شد که شتر باشد و ضعیف
القوا نیز بود و سیم نخست را بر شتر شدن نخواهند داد
اگر تمامه و پنج سر خانه سعد و جبر سعید قیام نماید و پنج
یا زماله چنانچه در اول نذر از اله بکارت کرد و در آن وقت که
شتر طاعت نیک است نه مال را بخانه مسطور منظور میاید در درجه
کلامش را بر سر علی مریدم و نیکو مشرم **و در کافه کباب**
و در کافه کباب مولود باشد و در کافه کباب
غیر شمشیر و از دهم افتد از نذر نان بهر انکا و جوهر
بغیر خوشخو و او را از سعال سر و نخست کوکب محال
مفهوم ظاهر باید کرد و اگر نیک یافته شود و او را زهره خرمند
و مالدار بر و نیک نام و فقیه سانی بگویدش خلایق غیر و نادر
رسید **و اگر** ستاره که از ماه میرد و نیم خانه مقلوم پذیرد
دولت گویند بهر یاب خواهد شد و بحسن و جمال

هو این برادر و اموره حال و بدبر با همکس شود و جانها
بسیار در طریقه اوست باشد **دیگر** اگر در هیچ خواب و بیدار
خانه طالع مولود و بیجا کسب باره در اخلاص و تقوی
که حال صاحب اینجور کافر لاله نکند و بلکه اگر خانه
شهریار بر متولد شود و ناکر بر بصر از فقر در اندک اوقات
کند از بر خواهد کرد **دیگر** کوکب از مهر انور بد و از دهم
مجرم نظر و شیر کفایت او به **و هر کوکب** که از سمس
بموج بود از محصل علوم او که بد رجحانم خواهد بود و در
قاطع دارد عالم و راجع کرد **و هر** در هر دو خانه
سعد بر فام نمایند بخت امر اسر فرزند را بد و در حق همه
بخش خواهر بر داند و بعد از فقر و موافقت یکسان بسیار
لیکن گستاخ و زود ریخ هم **دیگر** اگر در تمام از اجداد بسیار
بقوت ذاتی شسته و مولود و اموره حال و فاع

و کرد و بسیار و قوی بود خوشنوا و صاحب اعتبار خواهد
حوسه کوکب عدالت شرف و اوج رسیدن باشد کمتر
مال و قیامت و عیال او از شمار خیال افروخته و کاف
چهار سعد ساقط از نظر آخر و بد و زود اچیز مولود و عدالت
قیام کمترین باشند صدر و زار تش خواهند نشانند و کرد
نجدد واقع سعادت مانند نیابت بالمشایخ عظیم که مالک
از اضر نفی اقلیم بود بد و تقوی نص منو شود و چو سبب
که عبارت از مهر و شتر و زهر و فر و عطل و فرج
به مقام شرف و اوج و طرح و فرج یا خجانه صعود و فایز
شوند و ز حال مالک برین است محروم شده و بخت
تعلیت و تسدیر نیز عظیم افتاده بود و تقی باید در
مولود و زنده شهر بار خواهد شد و کبر نفی کوکب در جبه

حالت خود نمایند به ارج شایسته سرسازند یا مفاخر و لا
قادر سازند و کمر در می طو و بال و تکلیف نیستند یا به جمع
بودن خواص فواید و معالوس و نیز تفریق دانند که اگر یکسر تمام
سعد خصوصاً بیشتر و خورشید در می طو و غیر حضیضات معلوم
در آمد بهر خبر از افلاس مولود باید داد و چون و آخر ناطق شود
در دمنده او را در مان بکمر و او بودن سه گوشت خایه و
سهال و ج و حمی کمال خواهد بود هرگاه که حج عدد در یکسر باشد
اگر چه تنها با و رسد و کمر به حج نفر مقام حضیض نشیند بفر
در این غلام زرد خرمین مولود خواهد بود یا اگر در بند و نوا
مفید خواهد ماند و از بیشتر و مفت موقوف و قانات اقل نیز
باید فهمید و یک اگر وقت تولد کسر زحمت بهر طو و اید یا در
و حضیض افاله با کسر با جفا رشود یا کانس با غلبه کمال
غرض اینکه کار در نیه خواهد بود چنانست **چون** زحمت در می طو

بود و مولود در بدن طالع متولد شود و در مکان خواهد کرد
و کمر زحمت در جوت بود و برج مذکور است الطالع
بسیار الغنا بهر ککار یا معمار دارد و کمر خواهد بود **و** کمر
مالی طو و در باز یکسر خواهد کرد **و** کمر مرغ در می طو و در اندک
یا کوس نواز یا پیل بان شود و غالب که محنت و کور و کمر بر
و کمر دین و ناطق خواهد بود و مکار و در زرد و فاسق و خوش
و عامات اعمال زنی خواهد کرد دید **چون** زحمت بهر
بسیار طالع و فرمایند خواهد گشت **و** کمر زحمت در پستی جایگزین
با عبا یا دشت یا قلنبان بهر **و** عطا شود و در و
یا می شود و باید گفت که تماشایی و لولری باز و قمار باز کرد
همیشه تهیدست و غاصب خواهد بود **چون** کمر در می طو و اید
بدینت و نالان و کمر بر و مفعول فاعلان یا خوجه شود
چون و در لوت و فر کور کبشیر مسطور رسد و در بنجامت

الدار خواجه چو بر سر مال دمان قرار یابد بهم سر هم حاتم
 مدار یابد و غدار لید و لطیف نیا و کبر و دوس
 بر پیش پای کینه جو صغیف القوا بود غالب که پیلان یا
 شتر تان و بیکر کساک الفا بان را انداختند که و دو کبر
 باز و رسد نر و ر و قوت او چکس بر کنیز رسد و جاجا مگا
 ساز و چو بدست در آید و سنت و او بر مطالب نماید و بر
 هر کس که ماه منور جو نقطه سوید ابدل کند رکند صاحب کبر و
 حاکم قوم و ذرافت اسرار علوم نجوم حله و قو و کبر ناف
 ابدان که داب لجنم و الم هر کنیز بر نیاید چون بالهت رسد
 بر مفعول کند رکند فاعلی یا مفعول خواهد کرد و یا فرقه لیا
 خواهد کرد که بر سر ران چید پا را از راه مسافر تر در نیم
 چو بر مار مولود ماه بایستد غالب که ویزا یستد **در بیان قیامت**
منزل ماه سر و پیشانی و صورت بر دهن و بر دوش و

دو عدد در آید نهاد و همین بر ماز و ثابت اند و برابر هر
 دست هم عدد بر رالاذم شمارند و حج خشر بر سر و بیکر
 بناف کند ازند و بیکر نکشته بر مقعد و اخاک ازند و و اخاک
 بر آنها قرار دهند و شش مهر را بر این بر قدیش نصفان نهاد
 مقدم داند و از صورت هر قوم الذیاب فهمید گیرند

چو خورشیدان هند ترکیب و رود هر سیاره با عطار مولود استعار
 اعضا

مردم موعظه اند اندر آنکه یافست کواکب با بقیه را اینکار
در باقی نمایند **در بیان خواص مرغ** باید که از خنجر تخم مرغ
مانند تخم مولو و بشمارند و بر عضو بدن نیز تفریق تقسیم سازند
بر سرد و منزل را قرار دهند و این چنین السواد عالم فوافر
و اندر بیهوشی او که در و کتیر نهالان نهانند ضرر است بهنندیم
منفعت از و بر دارند و چهار عدد در دست است و همین مقدار
در حسیب شمرده اول آن یک و ثانی را اندنوم خوانند و
عدد در بینه کشته او را مفرج القلوب نامند و چارایار
که هر چهار دغا باز اند پشت پناه سازند باقرشش منزلت
نیم نیم هر دو بار ساین مرارت مضر است او نهانی با آن
نور خواص عطار در هر عضو باید که بطریق معلوم از خنجر تخم
عطا العواستار جتم شمارند اگر بر سه مثل نهان شود بداد
که بر سر و پیشانی مقیم است البته خور و خور سندر و خور

نور خواص عطار
در هر عضو باید که
بطریق معلوم از خنجر تخم
عطا العواستار جتم شمارند

و اد هر گاه که برج عدد و صورت آنها باشد و اخلاص موضع
دید کالست شاید مطاوعه در پیش نظر خلق خواهد بود
عدد و محسوس بسدر سن سد تقاب و آن محسوس سانیار
در اندر بد کو یان چند خرفاک باید بود و که بر عدد و قرایر
بدست است و نام پذیرد و چو تعداد بر چهار ده برسد بر
بگذرد و حجت ناکهانی از بغا و کت خور و آن کشیدن
اگر بر نوزدهم نکت استقر احساب حاصل گردد
او بر بینه ملو و کمر محصل شود و خنجر عدد ممتاز
چون بست و یک منزلت یافته شوند بجا نهانند ام هان
خنجر شدن به حالات و ادوات غموم و موموم خله بند
بر و جوش خولیدر سانیار چو عدد و محسوس بست و مقیم
منتهی گردد و پیر او را از راه نور در سر گردانی و پریشانی قرار
گیرد بهر حال و غالب تیرمات خله رنگیش او عین نمودن

در هر گاه که برج عدد و صورت آنها باشد و اخلاص موضع دید کالست شاید مطاوعه در پیش نظر خلق خواهد بود

در بیان قیام شش اعضا معلوم باید که هر کس که در هر روز و هر
 موقع در این کار چهار عدد یافته شود و بر سر و پیشانی مقام شش
 دانند بر سر که خلد بخشد و غنیمت نکند و محسوس شود و جانی
 باید داد زیرا که او ناظر نگاه الطافست هرگاه شش اعدا
 آیند بر کمر و ن مولو و طوق زیر خلد هر ساند از دوازده
 نکند بر سر است باید فهمید و در هر روز با فر و فی مال خواند شود
 و شانزدهم نیز بر سر قرار دهند و از ریح قریب الهلاک
 خوفناک باشد چو رست و یک انتها پذیرد بدل او گذارند
 ابواب خود را گشاید چو بهتر کرد و در پایان سدر رحمت مسافر
 و ریح دیگر افلح خواهد داد **خاصیت نهی بر اعضا در قیام**
بر هر طریق نوشته که بقوا اعد مطور اعد و منارل محمول
 را دریافت نمایند اگر یک نکند یافته شود و بر سرش گذارند
 و سراج مغاخرت انکارند و در هر روز بر چشم نهند و مردمان

دیدن مروتش پیدا کنند و این المین نه خاکستری و دو عدد
 را بکنین نشانند و سه شمر دست راست و همینقدر
 نهال بهتر بود و مطابق معمول قدم نکند بر سر نه مرتب
 و احد بر ناف و اثنا بر اعضا لاله کشاف باید گذارند
 و با قاعله بر شش پا خوانند و شش و سعال و فرخ خوش
 او از اعضا سرک و بد موجب مرقوم الصدر در میان
 حوره و کیمت بخا صبت رحمت شرک میدارند
 خیر و شر آنها مکر مبادرت موعظه باید دانست که از
 ترک بر بندیان بقوا اعد و اینست قیام **و کار بیان**
 در هر روز و در هر حال و در هر وقت و در هر مکان
 بخواب آید تا مقام طالع مولو و شمر در کمال معلوم
 هر جا که در این روز و شب باشد و در هر چهار دوازده گانه نیست
 و در هر روز و در هر وقت و در هر مکان و در هر حال و در هر وقت

خواهد بود و سر کرد و حاصل خواهد کرد و در خزان ماه بر ملا چشم
یکصد و ده سال خواهد زیست و هر که مکان ده در دیان
بهر صد ساله خواهد رسید و در شصت و نه ساله مخصوص
گشته اگر ماه بر باز و شصت و نه ساله سالیان بیدار گردد
خواهد کرد و در چوبیزین مقام نماید عمرش به شصت سال رسد
هرگاه که ناف منک که خورده بود و شصت ساله عمر با و عطا
خواهند کرد و اگر بر اندام ناز نهانی و خلافت و پناه ساله بود
چون بر خیزد و ار و کرد و تعداد سال عمرش چهار خواهد بود
و هر که بر پایشین در دار فاقا قیام نکند **دیگر** اگر اقامت فر
و نه سال در یکم قیام کرد و باشد و بعد راجع یکسان
کرد و نه یکسان بنماید و صاحب بخوک از خوست طالع خوالد
را هم زیست خواهد داد و **دیگر** اگر مرج و شمش و زحل ششم
در این مقام و شمس و زحل و بعد یکسان زیست او مایه بیدار

فرصت

و هر که زحل در حجت بود و مرج و زحل یا عقرب و شمس مذکور
در زحل طالع کرد و گشتند و او چهارم بود خواه ششم و هفتم
ششم و دهم باشند و در طالع مرج هم یا خانه ناهاله بود و **دیگر**
بهر مرج و مرج کرد و در میان بالا را هم بر زمین رسیده و در اناقا
فوز خواهد کرد **دیگر** اگر بر او طالع یا چهارم یا دهم یا دهم
نظر منجر افتد یا با محشر مقترن شود و سال دهم ملک کرد و در چوبیزین
بگذرد و در دهم صورت ملک طالع است از و هر که گیت خانه ناز
باز ترکیب هر قوم در خانه و در حافیه به تعیین است و دو ماه باید
دیگر اگر زحل تنها در طالع بهر و منظور هیچکس ناظر بهر نباشد و
ماه خواهد زیست و بر تقدیر ناظر بود اسعد حروف است و مرج
و اینها ماهر فرار خواهد یافت و ناظر بهر حریف خواهد که بشانند و دهم
قبض و مع نماید **دیگر** هر صاحب طالع در هفتم یا کو که صورت
بیدار گردد و در این مقام است هم زماله از کماه جان خواهد

دیگر اگر بپرسد بر طایا در آمد بهم و قور ششم یا در ششم یا در ششم یا در ششم
 او افتد و عسرها با آنها بخشونت بنابو و سبک ششم قور ششم یا در ششم
دیگر اگر عطا الله در سلطان و ششم ششم افتد یا با طر سبک
 بود زیست چهار سال میدارد و **دیگر** حور در نیم در طالع با حور
 یا بهتم یا در هم عیاره کان انحل قور ششم یا در ششم یا در ششم
 ششم و ششم و دوار و هم مسعودان اضعف مقام میباشند
 و بوقت طلوع اقباب اگر تولد نوزاد بر بطور راجد ماند
 که ای مسافر در پی بپرسد بگوید و سعت نفس است موعظه
 چار ملاک بخواهد کند و **دیگر** هر کایکه قور و مریخ و ششم و ششم
 مجتمع شدن باشند و زهر و ششم و ششم یا با آنها نبوند و کور
 نحو ستر یا با آنها اندازد و یا با ششم ششم با حلق در آید بعد
 وفات خواهد یافت و بهر در در باب خوب کیفیت
 بپرسد و در مرقه که گذشته باشد از نایا بفار او بر چند

۸۷
 ملک در وقت باقران بپرسد که کیرند و اندک ششم یا در ششم
 که در هر کور که بر آید طاس شصت شصت یا در ششم یا در ششم
 یا در ملک و دوار و دوار و دوار و دوار و دوار و دوار و دوار
 اندک یا در دوا و خولید است و حور سبک یا در ششم یا در ششم
 سال در با و خولید سبک یا در ششم یا در ششم یا در ششم
 در و عملات اگر بپرسد که حور ششم یا در ششم یا در ششم
 تر الیک بهتر ششم یا در ششم یا در ششم یا در ششم
 طالب ششم خال در خانه مقصود و در ششم یا در ششم یا در ششم
 اصواب چو سبک است و در ششم یا در ششم یا در ششم یا در ششم
 از حرف چو ششم یا در ششم یا در ششم یا در ششم یا در ششم
 گرفت احتیاج نکند که اندک یا در ششم یا در ششم یا در ششم
 حور و قاسم از روضه ای بر این طایفه تحویب میخواند
 خواهد دانست ساعت میباید کند مولانا منند خیا که این

بدین نام نام موسوم اند معنای آنست که در آن
 که در آن ذکر کردیم این معنی است طاس اولین سونی را
 به نام آن ذکر کرده اند و چون باز که در آن معنیها و حقایق
 و حسن این چیزها و نه طاس معلوم است و این معنی
 و البته در شش موصوفه است که در آن سوره اول
 میشود و آنرا جلوه معلوم خوانند و در آن معنی
 است و هفت قلعه و در آن سوره اول
 است و آنرا جلوه معلوم خوانند و در آن معنی
 طرف فرموده اند و در آن سوره اول
 جلوه معلوم خوانند و در آن سوره اول
 و دیگر حاکم را فراموش کرده اند و در آن سوره اول
 از در معنی خوانی معلوم معلوم خاک ترش را
 به نام آن معنی معلوم خوانند و در آن سوره اول

و سونجین متولد شود یا واحد یا معبد یا چهار
باید خواند و زرتشتی باید افتاند و طوطی **طوطی** کداز
و منند یا الله یا رحیم یا موصود خوانند که کافی است
بجای ارادت کرده و یا قشاح یا عادی یا وضا
خواندن ضرورت است اگر **قلب** مغلوب رسید
یا قد میر یا مجیب قرأت نمایند چون در شوق باشد
یا غمیز یا ودود یا حی یا قیوم **یا** اندخیز **یا** ولاد
گاه کشد که بهر امر محافظت او یا بهر **یا معبد** یا
خواند **در بیان غسان** **چند** جمله که غسان زنجیر و منیر
هر سه اتلا و مرکب است و سواتی و ریوتی را نیک
باید شمر و وادرا و منیر بسو و یکم و سرون و مکیها و مهر
و کمرنگ و میسکها و مول و چتر غسان رحه را نیز اولی
نخود داد باقر و ناهتر که اسونی و اسلیکها و پور و سار

و مسدست و انزلو و همیشه با یوربا که اند و نه شیطا
 ست بهنگاه و یوربا بهنگاه نشاندند و نه شیطا
 بخیلانند و از نه شیطا و نه شیطا و نه شیطا
 و اما اول حمله از نه شیطا و نه شیطا و نه شیطا
 بکشته و نه شیطا و نه شیطا و نه شیطا
 هر کویوم مذموم و نه شیطا و نه شیطا و نه شیطا
 بخانه افرای خور و نه شیطا و نه شیطا و نه شیطا
 انزلو و یوربا که اند و نه شیطا و نه شیطا و نه شیطا
 اگر نه و نه شیطا و نه شیطا و نه شیطا و نه شیطا
 نه شیطا و نه شیطا و نه شیطا و نه شیطا و نه شیطا
 عباد نکاهش بر نه شیطا و نه شیطا و نه شیطا و نه شیطا
 مرسلوم و نه شیطا و نه شیطا و نه شیطا و نه شیطا
 قد مر نه شیطا و نه شیطا و نه شیطا و نه شیطا و نه شیطا
 و نه شیطا

و مالش و نه شیطا و نه شیطا و نه شیطا و نه شیطا
 بنماید عرض از نه شیطا و نه شیطا و نه شیطا و نه شیطا
 و نه شیطا و نه شیطا و نه شیطا و نه شیطا و نه شیطا
 مالش و نه شیطا و نه شیطا و نه شیطا و نه شیطا
 است با فراموشی و نه شیطا و نه شیطا و نه شیطا
 خالید و نه شیطا و نه شیطا و نه شیطا و نه شیطا
 نه شیطا و نه شیطا و نه شیطا و نه شیطا و نه شیطا
 و نه شیطا و نه شیطا و نه شیطا و نه شیطا و نه شیطا
 نه شیطا و نه شیطا و نه شیطا و نه شیطا و نه شیطا
 خوانند از نه شیطا و نه شیطا و نه شیطا و نه شیطا
 الرزق علیه السلام و نه شیطا و نه شیطا و نه شیطا
 الرسول الله صلى الله عليه واله سلم

در بیان مقدمات شادمانی باید دانست که در تحقیق
نه ناشی از اولاد یافتن اینها مونس و مددگر باشد
بدرستی که از هر دو برین هم و کمتر و بیشتر و در هر دو
اشکالند ام که ام برین امید دارند که برین شود بر افضلیت
برین وجه او بر اینست و اندر بعضی مرقوم یافته شود
باز مانند کلماتیست که در غم و فکرت و مال خواهند کرد
یا احکامی اولاد را خواهند شد **تفصیلات**
این بر سبب آنست که هر دو از افضلیت و در هر دو
چهار نامند از مساوی خواهند اما از افضلیت او بیشتر
و همچنین از ستودن و پرستیدن و حاجت منتهی و لا و کسب
از کتب بیان بر کند و کمر سو و بر بهر باشند جو بقضای
سپه با نظم و ریوند و اجرت حائزین اما بطور از منزل
بر چها اند فهمید که اگر ولادت مرد از کمتر ربوبی با آخر

نشد و بهر روز که استی از او را تا آنکه ملوک منولید بود
 که که فیما بین الفتن کمال خواهد شد اگر شود منارل از
 درایه و زلزله و جبهه بالا صعود نماید و عجب شوهر بر دلس
 نخواهد بود و در صورتیکه سرد و از منارل باقیه خوانند بود
 ریح خاص باشد در بیان برکت از حروف معینه آنها
 چو نام کسر بر عراب آری او می مرتسم شود و او
 که در برک باید نامید و چ چهارم بهر شکلی که
 ط بهر دو ده در برک سگ و خاندن است
 ده از برک افغری و اندک بهر ب بهر م که هر
 بودند جارا و او در برک آموکند از نرس که است
 و قسمت میند که شمار نمایند لازم از برک مخالف شعاع ط
 مواصاتی نماید نهال بد تقصبات که و بهر شکلی که بود
 و خاصم کند که قوی و شکستیم و دشمنی که از موسر ظاهر

در این
 که در
 و اندک
 که در
 و اندک

ظاهر تر و او را پیش میو در باشد اگر سرد و از یک بر متعلق
 بودند حنان متالف خواهند بود که پدید آید اگر که قرار
 از ام نیانند در صورتیکه هر دو برک از دو دشتی و شتر
 هیچکند شمشیر مساهم الحی خواهند و صورت
 دریافت و دست و دوازده و این دوازده در ظاهر
 میشود که هر یک از پنج از برک مطلق تناظر مخالف است
 و برک چهارم نظر دشتی با و یک میکند از دگر یک
 که هر موافق و کاهر متناقض میسرند صورت و این

در بیان اسامی که تا که بدو آنگون و مانس کن و چمن کن
 منسوب اند باید دانست که اسونی و مرکب او بر تونی
 مست و یکدیگر و یونز سب و انلوک و سرون و سوانی اینست
 را دیو تا کن تا رسید و هر سه پور با هم سه اترا و او را
 روغن و بهی را تا نکه کن باید نامید و کرنگ و مسکها و
 و سیکها و ست سیکها و چترل و جیشها و دشتها و مولد
 را کس کن باید گفت از بهر این که هر سه با دیو تا کن سه طح
 موصلت نبود اگر کرد و شود و دیو تا کن فوت خواهد کرد
 یا اتفاق و جدا خواهند شد و دخت اگر مانس که بر کس
 پیوند خواهد یافت هرگز جان بخو اکرم و دیو تا و مانس که
 خواهند بود و ترکیب موافقت و منافقت جانین از بهر چه هر یک
 را از این اسامی که از اسون تا اس شوهر فاصله و شش بر صبح بافته شود
 عو را باید کرد که بر در که شکست است یا مرگ که شکست

که شکست اگر مرگ که شکست بهر احتمال از نماند جو افیم
 دیگر بود و بضر و رت جایز دارند اسامی بر صبح مرگ که شکست
 میباید و کس تا و هر که و دهن ۳ و منهن ۳ و سیک ۳
 و کس به ۵ و کس و سیک ۶ و تولا وین ۶ باید دانست که اگر بهر
 شش و شکست مغز شش بهر شش بر صبح مذکور قسم
 بقطعه و میزند و اندا بدین نام موسوم نموده اند اسامی بر ده که
 میباید و بهر سیک ۱ و کس و منهن ۲ و کس تا کن به ۳ و تولا وین ۳
 سیک ۵ وین ۵ و کس ۶ اگر که بهر صبح هم شش و
 مراشت شد یکبار اما را فرونی مال از انسان ظاهر کرده اند دیگر
 اگر از اسون که بر صبح مذکور در شمار حشم فهم یافته شود و در مار
 جانین نماند شند مرا حجت انها تجویز نباید کرد اما مضرت حما
 و الدی طریفین بقیه ظاهر کرده و ترکیب جنسیت ارسال
 بدست که جنس معتر خاندان که بعد از که از کدیم خاندان

در میان یافت سعادت و خوشست ماه و دوازده کلاه
 که در ایام سال بر یکبار آیند اگر در شهر یا کلبه که خدای تعالی
 شود و فرخنده رزق حکم رازق العباد خدای تعالی و ماه بهالکلیه
 حکم بدستور الصد بر یکم و در میساکه و چپ همه همواره
 جسمانی خویش خواهند بود و افزایش فرزند را و اسباب
 میخوابد که شود و در ماه الهی که حکم طوع ممنوع فرموده
 اظهار خصومت فیما بین الوانم خواص شهر بند امید
 و مقرر نمودن که خدای تعالی او را بشهره باقیه سال آخر از بد
 کرد و در بر سال هر ماه حجت یار نماید که مرد در اوقات
 نیز عظم باقیه شود و در که بیشتر اقرار بود و تقویت
 ماه بهد و در اس لازم و ضرور باید دانست **تفصیل** اگر
 اقبال در ماه سال از برج طالع مرد و بیاز و هم و نیم
 و ششم و دهم اقبال مبارک باشد فقر که خدای تعالی باید کرد

الانا محمود و بنده از دوازده عالم البصرا
 کلاه که در ایام سال بر یکبار آیند اگر در شهر یا کلبه که خدای تعالی
 شود و فرخنده رزق حکم رازق العباد خدای تعالی و ماه بهالکلیه
 حکم بدستور الصد بر یکم و در میساکه و چپ همه همواره
 جسمانی خویش خواهند بود و افزایش فرزند را و اسباب
 میخوابد که شود و در ماه الهی که حکم طوع ممنوع فرموده
 اظهار خصومت فیما بین الوانم خواص شهر بند امید
 و مقرر نمودن که خدای تعالی او را بشهره باقیه سال آخر از بد
 کرد و در بر سال هر ماه حجت یار نماید که مرد در اوقات
 نیز عظم باقیه شود و در که بیشتر اقرار بود و تقویت
 ماه بهد و در اس لازم و ضرور باید دانست **تفصیل** اگر
 اقبال در ماه سال از برج طالع مرد و بیاز و هم و نیم
 و ششم و دهم اقبال مبارک باشد فقر که خدای تعالی باید کرد

وکر در طالع و در نیم و جم و مقهور و نیم خورشید طالع
 که دیگر بهم در سه ماه روز طالع حشر المقدور مقرر نماید نمود
 صورتی ضرورت بعد از قرات اسماء خورشید و غیر
 نمود و دیگر درون نقش افغانی که در صدر نوشته اند ام که خدا
 نمود و جانیز در انداخته اوقات در چهارم و ششم و دوازدهم
 نام و در برابر عقد نکاح گفته که دو خال که هر دو نفر
 مبارک خواهند بود **در تفصیل سعادت و نحبت**
مشتربا یا م شاکر هرگاه بیشتر در نیم و مقهور و باز در نیم و جم
 و در نیم و جم و رونی افرو و ریش شاکر کردن نیز او را
 بهتر دانند **ما ولک** و سیوم و ششم حاد در اید و جاد
 تصدق نمودن منفرد **وکر** در ششم و چهارم و دوم
 نشسته بهر رخاستکی طبعیت را قاعه است زود والد عالم
 بالصواب **قرب** از سه احوال چند که با هم سه مرتبه یافته

۹۵
 نظر بطولت کلام نمود و دیگر از نمود و دیگر مکرمانه که از چهارم
 و ششم ماه محتر زلفون لازم است **اسامی نکرده که در کتاب**
انها که خدا نمودن شایان بهم باید دانست که در
 شانزده منانک عقد فرا و جت بسبق بنیت و سر او
 ندارد و مکر باز ده اسم در قوم الذی یک تزوج را ما خود
 اینست و در نیم و یک است اتر او و ریو قی و مول
 سواتی و مکیه او که با و انرا و تا و هست لیر اسلا
 خود اندا که در بین لقا قناعت بهدیر و کند مول و حکم
 و گداخته و کولک جوک و جیم کنت طه جو که که نیم
 لا مشر و جانیز بر قوم مذکر خواهد شد نباشد مبارک بود
 که خدا نمودن **چو** رو و نکر کند مول و بهدیر و در صدر
 که از شش آمده است اگر تفصیل آنها در گذشته و یا
 و گداخته کوشش موعده **و گداخته** هرگاه میکیه اوقات

[illegible]

و طریق استقرار ما بدینوالست که لذر و زما خود معلوم
 یور نامی اگر ندید یکدشته یا عنقریب بدین
 بهر جانب که قریب تر دیک دریافت شود و غیر
 رور یور نامی مقیم سازند **در بیان احوال لات** چو ایست
 روز مفهوم اقبال عالم کند و از دهم منزل ساکن بر پا
 بسیم خانه در آید او شتر ششم و زحمت منزل ششم
 قیام نماید **البته** لات اینها بر خیزد و خواهد خورد و و صد
 لات عطا شود به مقیم خانه میرسد از جانب چپ و در خانه
 لات بر آید و یکدست میخورد و در نیمه درخت و در دست و در
 خانه قمر ضربت است خواهد رسانند از و حجر زباید و
 تفصیل خلاص لات هر گاه بابت مقیم بقا باشد شصت
 اند لات خورشید مفلسش اند و لات مرغ کوه بالا
 مرک مفاجاتست و از صد مدلات مشترک آثار موند

ظاهر کرد و در تضاد بر لات زحمت نفوذ و تملک در دست
 بر او خولید و لایق پذیرد و خوفست چار بر او دو مهر عافیت
 نشسته تراض گذارد و مصالح لات راه و کیت دقت
 پارینه بدردان سپارد و ضربت لات قمر بر خط بر **دینا**
رویدادیات برادر م ترکیب دریافت خوب است یا ترک
 ایات است که از کجای خواب مهر تا ناکه تر و زمیعی نشان شمار
 هر قدر عدد که یافته شود آنرا کمال و ملاحظه کند که عدد
 محفوظ بکدام تعداد رسیده اگر حساب منارل
 و کما و حمله و انوار و و سر و ن ریونی که نهم و دهم
 چهار دهم و هفتم و سبب سوم و سبب هم سبب
 مساوی بر اند و اخلاک حساب یات نماید **تثلیث**
 امار و منیر که سوله یعنی هر مولد است و نیکتر سامیه
 ریونی بر این عمل ایست که اختصار و سبب است اخبار

نمیوز و زیلا که از مولد تا ریونی و دهم است پس بعد و کما بعد
 شد اینها از و احتلا نمون خبر و تر است **ترکیب دینا**
خوب است بدانکه حط مع حط و در بخا عبارت از و
 ما است بسیار و یکریس که زهری و شتر نا ماهیچه شین
 بهتر و اندک مکر قلان هر خبر میدد که شتر شش است و وجه
 هم دارد و مقارنت شتر مختر است و منفر که رنگه بام و در
 که حکم و احوال قوام شرافت مالف که دین و یا خولید
 صورتیکه قران زهری و شتر هم فاحتر میدارد و خلص نصیب
 ماهی یا یاقه ظاهر است که منجوس خواهد بود از و از
 مایه نمود **در بیان سید** و ترکیب در یاف بین
 در سبب سولاک چکر ملاحظه نمیر نماید که خط و قسمة چهار
 بر نیکتر و یکریس مایه میدارد و یانه اگر داشته باشد در
 الملوکب سیمین شتر خواهد رسید و سده بر سماره خوا
 متعارف میداند و این شتر و حاحاله بزبان خامه نموده که از پند

آنوقت که بپوشه شود و پند و موعظه نشناخد و جگر او را
 جانین خواهد زد و از پیکر عطا شود غالب که شجر و جود
 شجره اولاد بار و زکرم و دوارید و حرکت و قمر و سوسه کرد
 که موجب تحریر خویش میگردد و از پیکر مشر
 امان بخشد که پسر را از خاندان جانین میداد و از
 راه راه و رسم مصلحت با نفاس اشخاص غریبه
 و از پیکر کیت خبر است که بسیار مکار و غدار خواهد
 بود و از پیکر که بعضی میگویند که پیشه لولیان
 نماید و قول بعضی نیست که از شوم و خجسته لایانی
 منفارست که بند و ارباب سبب اولاد و ناز او ماند
چنان که کیت یافت چنانکه مسعودی از کاهن زور شاکر
 که چهاردهم خانه نشیند یا به غنم براید از آن جا منتقامند

پس اگر چنانهاست که در پیکر اسعد و غیر ماه متکلم است و نیکو خواهد
 و مواد خور و فرخ خواهد افزود و در جوانی خانه مقیم و عاقبت
 زکرم بعد از شاکر وفات نماید **کیت در وقت پیکر**
 بدو چنانکه به اطوار است که روزی که شاکر از دنیا
 اولاد بیاورد که عبارت از تنه گرفته اند یا منزه و نه نه
 اگر بچهد و فاضل اند و از روز ساعت شاکر مقرر نمایند
 زیرا که خبر تراض است و کاه از امیرش و از ده عدد که
 به ماه سالت نموده اند و تقدر عدد و با فیه خواهند
 که کیت به چنان خواهند و است و از نخوت امیر
 مضرت اس زدگی ظاهر کرد و همچنین ده عدد و در
 و چهار عدد و را جلای بر و منقضیه شاکر است امیر بطرح
 نظر بدین گاه از اینها بچهد و فاضل از طرح محموله
 آید بگوید که از ده و حوفا و آن جا کست عدد و شاکر

است چو خط بسوزد و بنفشه نام و تیر سبزه
 بهمن در سال است گرم خیز سقا از بهار
 آورند اندر بانگ بهار و پیش بنهند بار بوی
 نرغده و حور پیشش روشن پس نرغده ملا

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰	۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰	۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰	۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰	۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰

در بیان کوه نیست نام دایره که در است نام بر خط نیست
 و خط است بعضی شین از راه بر خط طها که این
 خلد بود فراداده دریافت مقابله شهرها با ماه
 شهرها بر خط و از راه که یافته شده و انگاه را و از راه و بقول
 اصفا که در این از بهمن این که در تمام حقیقات مقابله
 ساعه شربار و در راه هم مجوز داشته اند و در این
 که فارسیا خانه مقم را مقابله کنند و بعد از این
 چرخه است ساعه

نیتش و اندوخته و کمر و تولا و برپیکار و قیت صبح که این
خوابد بود و در هنگام شام لکه گشاید و درین بین کوبیده شود
بایست اوقات مذکور و اگر عمارت کهنه را فرو برد یا فیه
ابتدا کار خیر درینها بناید نمود و زنگ که لکه کوبیده شود
در پیش بصر می آید و کمر لکه کوبیده شود و اگر صدای زنگ
بگوشن میرسد و کوبیده شود قدم از خواب تهی می شود
و اگر کوبیده شود و از باران صبح از آن لکه لکه و مسکون
بر لکه مقرر به پاس که مقام موقوفه آنرا **مهر** می خوانند اگر در
لکه سال موقوفه شود و زن شود بر این خاطر که لکه کوبیده شود
موقوفه و رحم و نهم با کمر و موقوفه به آنرا **کنک** نامند و مضر
با قربان جانین خواهد رسید و در چهارم و دهم اگر لکه کوبیده شود **سلا**
کوبیده شود که لکه کوبیده شود و اندک یا اندک که در سال و موقوفه
چهارم خوانند از حواصل و ست که زن سوهر را با هم لکه

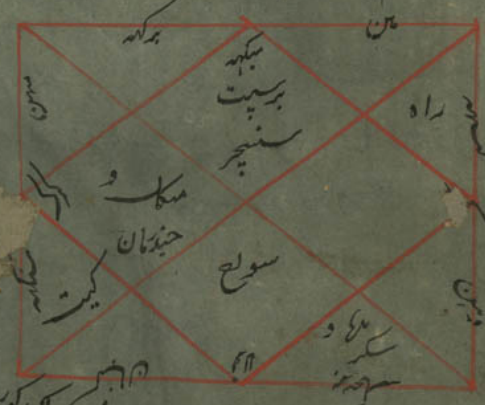
۱۰۲
لکه کوبیده شود بلکه اگر قابو نخواهد یافت بر عالم و کبر خواهد نمود
با صدای و لکه کوبیده شود و اگر او حجت بخواند و اگر لکه کوبیده شود
و تولا می شود و اگر آنها سالیان مقرر نماید و زنگ که در آخر
جمله و قفقه که نهم حصه بر لکه کوبیده شود و حجت مستند لکه از جمله
باید کرد و **تکمیل** و **زیادت** این معنی که **موقوفه** که **موقوفه** که **موقوفه**
سالیان مقرر و درین زمان لکه کوبیده شود و از آن لکه کوبیده شود
تحقیق نمایند که در اوقات استقامت شدن سالیان قیامت خود را
بپایان بر قدر عدد که از سالیان جاری شود و شش عدد و اگر
جانب چپ عدد آن را بنامیند پس شمار محصوله را در اوقاف عدد و
تکمیل و یک ضرب فیض او را اگر در هر طرح مستقامت
که عبارت از کمر لکه کوبیده شود و موقوفه و خاصه فیض را با
از دقیقه باید شمر **مثلا** سه قدم و از آن پس عدد کوبیده شود
چون ضرب یکیش بمجموعه صد و شش حاصل شود

[illegible][illegible]

انکارند و با قرائن بجهت انکار تمام نشاء رسیدن بحر عالم است
 چند از این جهت است اتفاقا در صدر نوشته اینک از انکار امارا
 بطریق بود که قرائن در یافتن هر کس که با سنجیدن نماید و در
 میشود مانند که بر قدر که در و پاک از آن و در یافتن مطالب
 به در یافتن بضرب شش گانه مجز و کرده و روزگار گذشته
 است که نشاء طالع را بشمار نموده در آن بهیچ طرح سرگشته و نه در
 محصوره را که حاضر و خالص بر الیچ حالت و فاس نمایند
تشیب اموقت که قاعن ملا میکارم یک و نیم پس
 قیاس از این بهر دو اند که در این ضربه مذکور و او هم
 و طالع و حاصل کرد و در وقت مضربه نکند اینک در اینک
 نوعی ضم کرد که با صد عدد و مفهوم هم مستطوره بعد از او و معلوم
 فاس نکشت که نکند و کسان و اولاد که گشته و بلکه بر حاکم
 و هم را طالع نموده عالم یک در یک یازدهم است و الله عالم بالصواب

صواب پس هر کس که فاش شود و انکار یافت باید نمود که از کلام
 است و مرفوع ماه و خورشید از کلام که ام اقام بعد شربت
 این معنی مضمون است سیاه را ششین غور نماید که از کلام خام
 تعلو دارد و خانه که منسوبش از کلام مذام نظر کلام است و باید
 و هر بسوس طحناط حیران بود هر یک اقسام طرح موقوف نظمو
 انجامد فهو المراد و در صورتی که فاش و اخوه معنی که بر آمد کار الی
 موقوف یا قدر قلبان خلیکم لازم باب الزم پس بهر حال
 یافت و یافت مطالب بقیاس او در یافت که در وقت
 کانس کو سکند از سامان کرده و در این معنی که از زبان
 مشکو که از این چنین چکر را بار از زبان تفهین نموده مفسر احاطه
پست چکر که مودت اس جرمین چند زمان سولج بهر تو
 هو لا بهر هو و سولج بهر بهر بهر بهر بهر بهر بهر بهر بهر بهر
 از هر دو متعلق بهر بهر بهر بهر بهر بهر بهر بهر بهر بهر بهر

آنکه بملک میگوید توان منور بود در او منور میگوید که اینست
 و اگر در کور را نگاه دارد که منور میگوید در او منور میگوید
 فایده که در سوره که در کور را نگاه دارد که منور میگوید
 و اگر در کور را نگاه دارد که منور میگوید در او منور میگوید
 بنشینند و حاکم باین ترتیب مرسوم کرده و دیدند

حکومت احکام آدم اول است و حاکم در این است که

مذکور به تشخیص رسیدن از خلوص که در کور و صحت و عدم
 در با هم که هر یک از آنها را میگوید که قبالتی است که
 و صدراع و مورش که گفت بل بعد از خود و بعد از خود
 که در بر امام مرخ انش نهال با ماه ابر و زلف و سیر و ابه سلطان
 است و اوقاب که در خود فرزند و تر از در سینه بله
 که این تسکین است و بعد از خود که خشت انشی نهال از علم مالک
 رب العالیا باب در خضر و فرزند و طوفان در این است
 که در بین یقین که سبب اختلال احوال خود را میگوید
 چیز دارند و غیر از مضر و سانی و شراره افشانی باز مانند
 و در اول به سوره و صبر دیگر و در سوره و صبر دیگر و در سوره و صبر دیگر
 و در سوره و صبر دیگر و در سوره و صبر دیگر و در سوره و صبر دیگر
 و در سوره و صبر دیگر و در سوره و صبر دیگر و در سوره و صبر دیگر
 و در سوره و صبر دیگر و در سوره و صبر دیگر و در سوره و صبر دیگر

خاتمه

جواب طالع سیاه لکشمی بطوریکه میازویم که خانه الماسه
 و در آنجا سه سیاه را داخلند و باها عطا الحکیم بتمام مردی خود
 فرجخانه شسته و در آنجا سه سیاه را داخلند و باها عطا الحکیم بتمام مردی خود
 شهرت دارد و قیام کرد که گویا در خیر استقامت با وجه سرور
 سیر میزند هر عیار جو لولیان فجایع طرح مجبویانه براند چشمانی
 با آنها سر کرده است که هم که ضمیر تو یکساعت امید تمام مگر خیال الماسه

میدان گرفت که مراد او اینست که گویا در آنجا سه سیاه را داخلند و باها عطا الحکیم بتمام مردی خود
 که هم که اگر مثال و عمر تو جسم تو نقص میزدی که گویا در آنجا سه سیاه را داخلند و باها عطا الحکیم بتمام مردی خود
 نه تنها لشعری نیست علما بخوانش که گویا در آنجا سه سیاه را داخلند و باها عطا الحکیم بتمام مردی خود
 سر فراز شود شاه را هم در دنیا نشود و پیش سلطان
 خواهد کرد همه را زبردست خواهد کرد و بعد خیال الماسه
 ضمیر مار دیگر که استم غور محو که امید حاصل خیر از حلا
 سلطان بنو ساس نوبین سرکار را معرفت لولکر که از
 در است میدان بر بانه گفت ارادی ام بحدی که بگویم که بر اندام
 که هم از حال که و ساز زهری از حساب مانس مسابرا اس تو یافیه شود
 در و رشت از خود هر خواهر وید و خود زهری بخند بر پیر نورانی
 غفلت کرد و بن از اقران هم از آن خود طرح در می تو فوئیه جوی
 و دلید و دیگر اینکه جوی عطا الحکیم از پس است میدان
 تمام که بر عاتق نمونظر او مگر از مو احوال خود نماند و نظر الطاف

بر کمال حقیقت از غایت کمال حقیقت که با بصیرت
نمایند و غایت کمال حقیقت که با بصیرت
بر این لغت از حقیقت قرار یافته و مشتمل بر
که بهر کتاب از حقیقت باقی که این پس خفیه از این حقیقت
باینکه مالک بر این که در اندام از این بهر که در
توشه و مبارک بر نو کار و دیگر که اگر امیر شاه زمانه
الحمد لله **الحمد لله** **الحمد لله** **الحمد لله** **الحمد لله**
بر کمال حقیقت از غایت کمال حقیقت که با بصیرت
نمایند و غایت کمال حقیقت که با بصیرت
بر این لغت از حقیقت قرار یافته و مشتمل بر
که بهر کتاب از حقیقت باقی که این پس خفیه از این حقیقت
باینکه مالک بر این که در اندام از این بهر که در
توشه و مبارک بر نو کار و دیگر که اگر امیر شاه زمانه

مرور فرمود که در این کمال حقیقت که با بصیرت
نمایند و غایت کمال حقیقت که با بصیرت
بر این لغت از حقیقت قرار یافته و مشتمل بر
که بهر کتاب از حقیقت باقی که این پس خفیه از این حقیقت
باینکه مالک بر این که در اندام از این بهر که در
توشه و مبارک بر نو کار و دیگر که اگر امیر شاه زمانه
الحمد لله **الحمد لله** **الحمد لله** **الحمد لله** **الحمد لله**
بر کمال حقیقت از غایت کمال حقیقت که با بصیرت
نمایند و غایت کمال حقیقت که با بصیرت
بر این لغت از حقیقت قرار یافته و مشتمل بر
که بهر کتاب از حقیقت باقی که این پس خفیه از این حقیقت
باینکه مالک بر این که در اندام از این بهر که در
توشه و مبارک بر نو کار و دیگر که اگر امیر شاه زمانه

در خانه معتم نظر کرد دم مرچ ملا و دید که قلم که شکر که نو البته نگاه
و جدلا و دلا که می توانی از شکر که او خود را بهرانی که قلم تا انقضای
نشسته مال مخلص از جنک ابدا سکا سکا استگار و دیگر
پیک خیار را به تحسین اعوان انصار جانین و آنکه که دم معانه
خانه و دوازده کاه بخرد و آنکه سپاه فلک سه تنها با سدا که
طالع را میگوید و نیز که که منصف معامله جانین است لطف فرار
آن کتاب که میگوید به تنها چه چیز از یک سوار محسن
جانین و از طالع سپاه منصف شاه انجم و قاض فلک و دیگر
عمادها و بانه را بعد و کار با نظار یا قلم که
مهر و دوست مر بعد سکنش و آدم که خاطر همعدار اگر آن
از قلم و قرار خود برشته به نیت سی اختیار خواهد کرد و معامله
در حین حاکم و قلم رجوع خواهد کرد و بعد از آن بعد از آن
و کال شکر که بخار از آن مر ملا و قلم که سیاه و اخلاص خانه و دم

[illegible]

برسمت
 سیاه
 راس
 چند
 سواد
 راه
 سنج
 نوب

[illegible]

الکرچه دلایا دیگر هم فایده خرمی و لایق که از این ملک
فرصت باطله کلام نیافته بهرین ایام طلبه انفا
کرد و قطع رشته سخنم و دم که ماه از خانه گشت و در چشم
راست و در میان نشسته است از هر لم خانه صورت
مسدود بر سر اند فاما چون در خانه جنض است و چشم
بالکله مبالغ تو صولت خود اید انجا خمد خیر راقی خوانند

والد عالم بالصواب **دو مرتبه** تهر گنم و سوه و سوه و سوه
 چند را چو در اسیر کردی پیر یار یک بین بود که چو کجای
 مبارک خان را که سکه سکه سکه که از سر کار بهار لجه بهار
 خدمت تحصیل در سر کنه فلان معر که دیدم ام به نیکه که اتمام
 عهد مفوضه و بند و بست معامله رجوعه بوجه که مراد از
 بوجه حسن صوری ظاهر رخ خواهد یافت ز انچه نیک او شدیم
 محط مرتب کردید

چو کار خجند از تعلق باشعاف از ارض مبدل خواهد شد
 تعلقه سپهر از زحل که متلاش شدیم دیدیم که در سحر تو فکاه
 مخالف از لکس بدیم شسته جانب لکس که در که همو سحر طاع
 سالیست به نظر سحر مینکوی فی الفور امصرع از نایم
 براند **نخند** در دخیل از پر چشم خمش مرعد تلاس صاحب
 نمودم در خانه بهنم بافتم و ناظر خانه لکس بافتم جو در مصالح
 قیام که فته لکس که موقت ملج افاد بود که هم سحر طاع
 شتر در چهارم و فز در ششم خانه رفته اند غیر از افلاخ و
 چو ماه سوه و به سوه خواهد خجند که راه که که در بانو هم رسید
 بحضرت که اندر است ان نهید است سحر طاع منفوع از کجا
 خواهد یافت که تجویب او خواهد کند است سپهر حرج که شتر
 ملج عالی که دیدم مقاب لکس بهاله چشم کشا بکا بهمه
 بنماید البته کار خود خواهد کرد که اگر قابو خواهد یافت حوض حتم

بهر عملی که در این کتاب یافت می شود و در هر یک از اینها
 خدمت تو بود و در هر یک از اینها خدمت تو بود و در هر یک از اینها
 معروف به این است و در هر یک از اینها معروف به این است و در هر یک از اینها
 خواهد بود و تو از قید و بندهای اینها رها خواهی شد و در هر یک از اینها
 والله عالم دوم است و در هر یک از اینها والله عالم دوم است و در هر یک از اینها
 و در هر یک از اینها و در هر یک از اینها و در هر یک از اینها و در هر یک از اینها
 میدارم که هر یک از اینها و در هر یک از اینها و در هر یک از اینها و در هر یک از اینها

بیشتر در این کتاب یافت می شود و در هر یک از اینها
 ماست که در این کتاب یافت می شود و در هر یک از اینها
 مع طالع سابع در چهارم احوال است و در هر یک از اینها
 مالک من است و در هر یک از اینها مالک من است و در هر یک از اینها
 مسافر و مکان در هر یک از اینها مسافر و مکان در هر یک از اینها
 بهر که در این کتاب یافت می شود و در هر یک از اینها
 صورتهاست و در هر یک از اینها صورتهاست و در هر یک از اینها
 گفت که در هر یک از اینها گفت که در هر یک از اینها
 قرعه فالت مارا و در هر یک از اینها قرعه فالت مارا و در هر یک از اینها
 راس سائل مالک است و در هر یک از اینها راس سائل مالک است و در هر یک از اینها
 امید از وسیله زن که دلاله و محاله است و در هر یک از اینها
 عاشق موافق ساز یا ناموافق یافته می شود و در هر یک از اینها
 چشم محبوب از دیالفت و دست و هم اما محبت محبوبان تو

کاربرد از سوره نزل کاوان غلبه بر دار بلبل و درون سوره
 در فلان نزار رفته است چون غصه تامل نام درم جعب او نظمو
 این موجب تعلق خاطر کردین فالب باید دید که رویدادها
 بر کدام طور است جلد خوانند امده که معنی توقف باو می شود

بوی رخسار در طالع ازها خبر میدهد و مقام موعود بر سر
 سلطان که ایست و باطل و فوجی که دشمنان استانیست

در بیان نقصان انسان حیوان به نظر در آید چو شمشیر است
 و از لکشر ششم خانه خوف واقع شدن گمانا در با هم که البته
 طغیان آب نزل در بنا حیات مسافران ادایه به هم و حیرت
 سفینه که عبارت از برج سنبله که در ام بلاح که نامش را به
 اند غالت که کشتی عمر زورق نشنان اکبر داب فاضلین
 که و این به و نسیم نهان بهج خاکر مخبر نیست که اسیر خاک
 غالب کردین قصه مختصر که که که صورت اند خاتمان در
 خیال که ارس ناقص است بهیچ وجه حاضر نمیکرد و مگر به فخر
 در وان عالم اب بام و ز و فردا کوشش و خواهد که دید
 بر عار امکه قناطر است بر کله و از خانه معلقه سقر و الد عالم
 پس پس چینه سوجر که دو سوبها و سولج و چند را نگر است
 و در بهاک لایه و نیت چیت او و اسیر پلس به سوله الد
 لکشر سوله سله که بلورم را حلقه از غار نور در حار سید

و اگر خواهد بعد چند که به سر رسیدن عارض خواهد کرد
 کشته باز عزمت بخانه خود نموده و آتش که راه بخانه است
 وقت رخصت شدن او از نزد محبتش هم قصور نظر نمود و خواهد
 و الله عالم بالصواب **دوم** بیاوردیم هر کس که بخواهد تهر و وسو بهاف
 اقبال کام آید و منافع سزایور کامیاب **تذکره** بپزند
 در لکه که گرسه سوال بدینصورت شود که بهر کار معطر لکه فروخته شود
 آتش امیوت رفتن میجویم فروخته خواهد و در منفعت و سود
 دلخواه بدست خواهد آمد و از آنچه طالع نامیده با بسکال رو نکند

کند که در نزد او در شهر انجمن راه اند و لایک که مشایخه
 در سر و در عاصمه را فایز کرد و در مقام مقصود و نحو سیر کرد
 بخواهد فلک در مینو طغیان از دس اوید و از دهم شسته است
 و سیر روز تا ایام با سایب بموافقت هرگز مایب نخواهد
 خانه معصوم و لایب فروختن مال دریافت نمود و دیدم که خانه
 مذکور منطوقه مرجع حافقت از جانب جبهه که او چهارم هم
 ناظر میسر و منظوریش بکلیه مال هر کس تاجر و اگر او بکیر و جری
 بازند در جوی صلی خرید و فروخته و در خانه سبوم هم مسکال
 مکان فرود نظر کرد و در دین فخر الحشمه که فاصد که سلطان
 قیام میدارد و کسم ابرار و بیکرشن میباشند نویسنده
 اگر چه ناظر خانه گفت لکس حکم نامه خرمادر در کله حرمه را کرد
 ان مال سیدی جوید افعیل ضرر زانیت خود کرد و ان
 بدین مانه منعت خواهد شد و غصه از نگارنده

سید براس سایه نظر مفت کشان نیت کنند که هر چه
 از نیت و نیت او انهم در کتب است از او معا و نیت میسر
 شاید که نکاه و حرمیت بر او کمالی بعد کلام بهر اشخاص
 که عبارت از نیت که در نام مذکور در وقت آمدن بار بانی میداد
 اگر چه بعضی بر نیت خواهر برسد و یا بر سر خردک و سبک بود
 له بوطه هم در کتب است و از نیت شلوار و در کمال
 فروشید که مبالغه است اما بجا و بسیار قدر و صلاح است
 کرد و چیز تلف نکند و در عالم **دوهره** و **دوازدهم** هر کس در خواب
 سواج چند چهره است بانی **پیر** است چه خطر جان و جان
تمت غریب باشد و بوقش که زباله از لیاقت کشته بود و کلام
 سواد کمالی که از عرصه غفر است از باطن او اصل نیت که فاحشه که
 بسیار نام دارد و در کمال و ده ام که معشوقه عاشق نواز خال و
 در تمام و لیاقت پیدل که از اختلاط و لغات بود و نیت

نیت میسر کمالی که از نیت و نیت او انهم در کتب است از او معا و نیت میسر
 شاید که نکاه و حرمیت بر او کمالی بعد کلام بهر اشخاص
 که عبارت از نیت که در نام مذکور در وقت آمدن بار بانی میداد
 اگر چه بعضی بر نیت خواهر برسد و یا بر سر خردک و سبک بود
 له بوطه هم در کتب است و از نیت شلوار و در کمال
 فروشید که مبالغه است اما بجا و بسیار قدر و صلاح است
 کرد و چیز تلف نکند و در عالم **دوهره** و **دوازدهم** هر کس در خواب
 سواج چند چهره است بانی **پیر** است چه خطر جان و جان
تمت غریب باشد و بوقش که زباله از لیاقت کشته بود و کلام
 سواد کمالی که از عرصه غفر است از باطن او اصل نیت که فاحشه که
 بسیار نام دارد و در کمال و ده ام که معشوقه عاشق نواز خال و
 در تمام و لیاقت پیدل که از اختلاط و لغات بود و نیت

چونکه منیر از سه بار سرد و شتاقان و از دهم و نهم
مقام منوالت اغلبه بقول بند ز نامه که جو شکر کای لویه
جمله و حجاب پیش از نظر زحاک لطالع سامان از نظر
ترتیب احواله صورتی تغیر و اختلال احوال او مدد دارد و مفهوم
زیر لکه کوب بند کور قبایل از میر باند ام نهانی او مقیم بود که ز
کرد اینج حال که بیانش رسیدن خواهد رسید البته بر او جد
سر کرد و انش خواهد کرد و اندک از اس حرفیه به هم در این
کماله را زیاده تر مضرت خواهد رسید چه که این زیر نظر منوالت
است و آن از نظرش سافطین نماید و مرج که چهارم در آمده است
ارادی مبدل که زخم بدوش نماید حواله کند که سبب
کبد از هم بر و طرف نشانی هم ضری حقیق از جوهر و سببی
خواید رسید که از اتصال آن شتر خویش با خاک خواهد بود
بلکه چنانچه قاعده غالب مغلوبه با و منوالت همین بار طاهر
و طاهر

شد کفتم که از سبیل حدید مان جانبار قدیم سر کرد با وزیر که حاکم او شد
جانبه خوار شد پسند و گفت که کور و دوست به هم فرست که کوریم
که هست هم که محنت تو کمال نیست جوایز نکفتم باند منوالت **دوم** که
راس منوالت تر افتاب **کام** اول بین منیر از این بود و خوار
طاهر را **دوم** که منیر را و سوار و او سر کرد و در پیشه و سوار
لکه تو لاینا حصول طاعت دست منیر شد بهر که بود و سبب معرفت
شید و اس جو و دام طاهر و علمیه این ابرو روانه شد و بوم فر الواقع
بر آمد و بوم توقف احواله و سبب منیر و او از آن حساسیت منوالت

۱۲۲
 در عالم الباقی **فصل پنجم** در بیان چند مورد و وسوسه ها و چگونگی کسب پاکی
 پا در دنیا که در کمال این غوطه گاه **مستطیل** در میان کمال
 بدتر ترس که روی پیچیده بود و در کمال غارت و غارت و غارت
 و معصیه خاندان فاطمه علیه السلام و حضرت امین شهید السلام
 رحمه تعالی بعد از حصول سعادت استن بوس مقایسه می شود
 هر چه نمود و متصلا مسجد شیخ سلامت علی کلیم رسیدیم
 که دو او باش فربه الاش نامم در او بخت اند که از آنها که علم و دانا
 بود و حرف خور و سال متخلف الباب از بر نموده شد و بی مبارک
 صاحب اتفاق حسنه اینکه دو نفره وضع دیگر که در حقیقت
 این نصرت عار بودند او برش متخاصمین از دو و نه تا
 نمونه دیدند زیر دست شتر و او را همه و دغدغه با هم
 در خاطر اند که دید که آنها شاند از جانب داران طرف احاطه
 و اینک او مرا ایند مباد که فرار شدند و ز کوبم نمایند از تویم

مطابق یافته شد
برکه
سورج
سنگ
خود
بریت
مغف
سنگ
سورج
برکه
مطابق

سویج

سکینه

چندت

مکانه

راہ

دو سیم قوم الصدیر تر است که در شهر کربلا بود و کربلا
 مولای حج عمر قنوجر سوادک میباید که پسر هموندش بهر لعل
 او باشد بعلت خود نیز خضر کوفت کردین بزدان سر بلدی
 بنوار سیدت فاکتار خاصه و رمار او میدارم باید که حقیقت
 حال زمان استقبال او را باز نمایم زیرا بخت او این است

چون از اسیر سپاس یافتی در حاکم منزل مقام موعود است
 ولیک ایامه مشغول که در حرکات ناشایسته خلف ناخلف بر خیزد

منالک الوالدین رسد و در حکمش مرضیاجر احتیاجیکرد و در پس
 جنوری رخ شش لاری ویدر ظاهر کردید و بعد از آنکه سپاس یافت
 و تیغ سیاست محروم سازد و در کمال حل بهمن منزل
 خانه هر کس ایستد خبر از اجل ناگهان میدهد و در عالم بالصواب
 اسرار غیر مفهوم سحر سحر خاظر انسلیکن کهم که اگر چه بدین نام
 شاید که در وانی مطلب خود بدست سحر کشتایر **سحر** هرگاه
 که هسته کرد و در کار خود نو و کلدسته کرد و **دور** چند را
 نه میگویم میباید که او تهمید و کفر بهان حر استهانیر نکشته و بیاورد
 که کشته **نیش** بلور و **دور** ۱۴۴۴ بمنزله سحر که بدین سر و وجه
 من کربلا **سحر** سحر خاظر قله کاهر شیخ غلام نیر مرحوم غیر
 یونیر خاظر که در قتل و در خاچه نایچه مردم الدنیا که طایف
 مضموم و در مسطور الصدیر در صورتی که تیب پذیرفته
 پایوس شدند و فهمیدم که در و جوشتر در خانه طالع حکم سفر میدارد

261

و تمام قوت اهل علم و حکمت را در این کتاب جمع کرده است و در این کتاب
چون آمد در خانه و در این مکتب است که تمام شده که مالک خود را مالک خود
که در خرد و در این مکتب است که تمام شده که مالک خود را مالک خود
خودش خرد و در این مکتب است که تمام شده که مالک خود را مالک خود
منیر است مالک و در این مکتب است که تمام شده که مالک خود را مالک خود
دوستی و در این مکتب است که تمام شده که مالک خود را مالک خود
خود را مالک و در این مکتب است که تمام شده که مالک خود را مالک خود
سین و در این مکتب است که تمام شده که مالک خود را مالک خود

سایلر اچو مال مقصود و سایلر نشده راده بیدار و شش
 شاه عادل رفقه آنها رسید و ظالمان را بدید که از داور
 نذر او خود برسد و الد عالم بالصواب **مضمون** و **مهر چهارم** که
 و و سوهها و سواج و چند زمان کی در اس نهو یک
 اسان و مسکاف بر السواس مو مثلا سحویه و مرنا
 در لکه بر که سولک در مضمون که و لرغیم هر علقه
 شرکا بر معر علت حکایت قصور را خدمت مامور بر طرف
 چو چوس که وین است بر هر او فایلیکرم برینید
 شاه انج از مر از ناصر جناب موصوف امر منفرد بایده
 حسب الد خود است مومر البه ز اجه که کشیده
 بر هر یک صورت
 ظهور زید رفت
 در انچه محسوس

و او در شش چهارم و سایلر راسه سایلر و بست دم
 خالی باقم که از سطر صاحب خانه ملاک دیدم و لیل حاضر
 بعد چند حصول ملک و خلعت بر عایت اینله و کرب لکه و کرب
 و عطار در این راه اندک را نکر که در و از ده حرج خیار
 کسانه اندک بر سطر تحقیق عنوان اسن لکه معلوم بر کفایت
 که غیر از عطا لوسی دیگر دو کا بهر اسن انوار انوار موم خیار
 نظر بند و ششم و دیگر است منایشت بهر که بر حال حوص و امان
 را که شفا عیب نماید مانی مانع و سایلر که انما برینید
 بر هر او که بر هر او سطر فایده جانب لکه سطر فایده سطر
 اندک بر نگاه خاوندان نمیدارد و در که مالک لکنت که بر خیار
 مالک را س سایلر سایلر لکه حصر در سطر شش عطر سطر
 بر سطر سطر او نتواند او مطابق مضمون و سطر لکم و سطر و سطر
 سطر فایده خود و در افاله و سطر کاران غالب لکه محسوس

[illegible]

۳۹۶

بسم الله الرحمن الرحيم

ا ب ج د ه و ز ح ط ی ک ل م ن س ع ف ص ق
 ۱۰۰ ۹۰ ۸۰ ۷۰ ۶۰ ۵۰ ۴۰ ۳۰ ۲۰ ۱۰ ۰
 ر ش ت ث ج ذ ص ی ط ی ع و ی ف ی م ی ل
 ۱۰۰ ۹۰ ۸۰ ۷۰ ۶۰ ۵۰ ۴۰ ۳۰ ۲۰ ۱۰ ۰
 ر د ا ت م ل ک ا ح ک م ا ی ج د ک م ا ی و م ی و ا ت
 بعد از تحریر جدول و در سال چند ساله میرون آورده اند علامه کرده
 بدین عمل که حساب سال برسد و فتنه بکنند تا روزی که اعیان کرده
 تمام بشمار و الحاق هر ساله می باشد تا از آن به بعد نفس کرده شده است
 که طرح کنده می باشد و هر سال که می باشد این یک سال است که هرگز
 و هرگاه که در هر وقت از جمع اعداد و در زمان است
 تمامی و تمام

دوشنبه جمعه چهارشنبه جمعه
دوشنبه جمعه چهارشنبه جمعه
که ما را مال بخت اندازد نام سال و نام روز حساب کند جمع کرده و دوگان
طرح کند اگر یکی مانده مال بدست اندازد اگر دو مانده پنج باید اگر کسی برسد که مال
تمام شود نام سال و نام روز جمع کرده و دوگان طرح دهد اگر یکی مانده مال
نشود و اگر دو مانده مال تمام شود اگر کسی برسد که عورت را بشود و یا دختر
نام روز و نام سال جمع کرده و دوگان طرح دهد اگر یکی مانده بشود
و اگر دو مانده و دختر شود اگر کسی برسد و یا دختر شود و یک عورت اگر کسی برسد که
ملاک کسی محسوس و کسی دارد و نام آنکس نام برسد نام روز جمع کرده
چهارگان طرح کند اگر یکی مانده و شصتی دارد و اگر دو مانده و شصت باشد و اگر
شصت مانده و شصتی چهار روز و چهار مانده ظاهر و باطن است اگر کسی برسد که اگر
که عورت بداد خواهد شد نام روز و نام سال جمع کرده و دوگان طرح کند
اگر یکی مانده که عورت بداد شود و اگر دو مانده بشود اگر کسی برسد که کلام طرح
که عورت برانگیخته عدد در ملاک کند و چهارگان طرح کند اگر یکی مانده عورت

روزنامه کرده ماند طرف شمال و اگر سه ماند جانب غرب اگر چهار ماند غرب
اگر کسی بید که فلان را میخواهم موانی باشد نام را نام روز و نام رو
ح کتد سه کان طرح و در اگر یکی ماند حاکم سکون کند و اگر دو ماند موانی کند
و اگر سه ماند سکون حاصل و اگر نام را اگر کسی بید که عافیت حاصل و اگر کسی
نام روز و نام زن جمع کرده سکون طرح کند اگر یکی ماند زن عصر بخشد و اگر دو ماند
فرزند شود و اگر سه ماند به سود و اگر یک بید که عصر کند زن عیال یک بیاید
نام پرسد و نام روز جمع کرده دو کان طرح و اگر یکی ماند سه کند و دو ماند
سفر مبارک است و اگر بید که در آن سفر منفعت باشد یا نه نام پرسد و نام
روز جمع کرده سکون طرح و اگر یک ماند نقصان بید که اگر دو ماند سکون بید اگر
سه ماند لغت اندک نام اگر یک بید که غایب نام روز و نام غایب جمع
کرده چهار کان طرح کند اگر یک ماند غایب در دو حاضر شود و اگر دو ماند جای تو
باشد اگر سه ماند هم کار نکرد و اگر چهار ماند بید است باید اگر یک بید
که فلان کسی بخوابد نام فلان و نام روز جمع کرده چهار کان طرح و اگر

سنباده	دوست	میان	ویشن
زلف	زلف عطار	مشترک	سمن قرمز
مشترک	سمن قرمز	زلف	زلف عطار
مرنج	سمن قرمز	زلف زلف	عطار
سمن	قرمز	عطار	زلف زلف
زلف	عطار زلف	مرنج	سمن قرمز
عطار	زلف زلف	سمن مرنج	قرمز
قر	سمن مرنج	زلف	زلف

کمز	فشار	سنبه	ناگ	موش	مرگ	منبع	سوال
از ک که	که که	چه چه	نه نه	به به	دود	سه سه	از که

۱	۵	۹	۲	۶	۱۰	۳	۷	۴	۸	۱۱	۱۳
وین	سپت	دوشنبه	سه شنبه	چهارشنبه	پنجشنبه	جمعه	روزگار	درباره	کتابخانه	عین	

[illegible]

[illegible]

منه که از کینه و درو و با عید از هم نقش بر کار نشسته نباید از کینه و درو و با عید از هم نقش بر کار نشسته

اگرست بر مهر منهد غسل وضو کند و ناخن بر من مهر و حضرت محمد صلی الله علی اله و سلم
خواند بعد و ناخن بر من مهر سیستان و داود علیه السلام بخواند و این کلمه را سی و چهار بار
بخواند بر مهره بدو مهر و در خانه هر کس که در دنیا و آخرت میبندد و گوید که یا محمد صلی الله علی اله و سلم
بن داود علیه السلام هر جا که خانه است زود و زود فرار گیر پس سوره یس بخواند و زود
کند و سخن را نکند و شد و خود بر مهره که در خانه هر کس که در دنیا و آخرت میبندد و گوید که یا محمد صلی الله علی اله و سلم

۲۱۵

[illegible][illegible]

وکر سردار و اور احمد و شصت بار با مومل خواند زبان حاسدان سیر و دیار قباصل و مادد
ی مایه کراکاسل

